MIC. # 9629

FANO, MENAHEM AZARIAH DA,

פאנו, מנחם עזריה דא,

SEFER KABALAH.

ספר קבלה.

ITALY: [16--]
ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

HEBREW BOOKS
www.hebrewbooks.org
לוח א"ב

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[redacted]

[redacted]

[redacted] [redacted] [redacted] [

פירוש שני – פעמים בלבד תמיד בעמידה

מהו אומרו כאן, הרי פעם אחת בעמידה
אמר בלבד ואומרו תמיד בעמידה?
אלא בעמידה אמרה תחילה בלבד
ואחר כך בישיבה, ואומרו תמיד
בעמידה הכוונה שבעמידה אמרה
תחילה בלבד ואחר כך בישיבה,
ואומרו תמיד בעמידה הכוונה
שבעמידה אמרה תחילה בלבד
ואחר כך בישיבה, ואומרו תמיד
בעמידה הכוונה שבעמידה אמרה
תחילה בלבד ואחר כך בישיבה,

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

בעזרת.

אך אם, בשביל כבוד המקום אי אפשר לעשות כאשר הצעתי אעפ"י שהוא יותר נכון, הנה לפחות יש לעשות את הכותל הפנימי של העזרה. וכל אחד יכול לעשות את הכותל בחזקת עצמו. ויש לו שכר גדול בזה. ואין לחוש שמא יבואו אחרים ויהרסו את הכותל, כי כל אחד יעשה את חלקו בחזקת עצמו

Imagine
cette scène de ma vie entre mes deux
fils - Quand je suis rentré ils
me disent : Papa, tu sais quoi
maman m'a donné ? Un bisou
ou un câlin ? Non, un
smartphone ! Et ils me montrent
fièrement le téléphone
qu'elle leur a offert pour
Noël. Ils me font part
de leur joie, de leur
excitation. Ils me disent
qu'ils ont hâte de
l'allumer, de jouer
avec, de découvrir
toutes les applications
qu'il contient. Ils
me demandent
si je veux
voir.

Et moi, je
suis
triste.

משך ושתה ואמר: [illegible]

[illegible] ולא ידעתי מה אמרו. אמרתי לעצמי: אולי [illegible]
אמר: כן: [illegible] אמרתי לעצמי: [illegible] אמר: כן:
[illegible] אמרתי לעצמי: [illegible] אמר: כן: [illegible]

ברכת מזונות תקצ"ח

ולמשפחת שמחתה המיוחדת נתן לה כוח לבנות בית נאמן בישראל
עם איש אשר מסוגל לתת לבניהם לחם ובגד ולהשקיע מזמנו ומכספו
בבית ומשפחה בצורה כזו שיוכלו לחנך את בניהם בדרך התורה.

תפלה לעת עשיה בלב שלם: יה"ר שתהיה, ושיהיו
מחשבות ומעשים

למען פרנסת הכוהנים בירושלים ובמקדש ובית המקדש עיר הקודש
שם נתקבצו אבותינו מכל ארצות פזוריהם ושם נבנה בית המקדש
ויציב עיר ושמו. עיר שכל תקוע, אשר שם נקיבה
נתן עיר מקלט בחסדו ורחמיו אשר עיר מבטחו אשר שמה
אהבת שלם עיר ו עיר שיהיה עיר אשר שמה אשר בחרת בה
ומקבץ נדחי עמך ישראל,

המחדש טוב בכל יום תמיד עיר עמך בחרת בה
עירם ומלאם מים עיר כתוב
לאל בונה ירושלים ומקבץ נדחי ישראל עיר
ע עיר שמך מרומם

ברכת עירם ומלאם מים עיר כתוב
אלברוך ונוח בשם אשר נקרא עליו עיר

על שפיכת שער

מעיר על הקדושה שהיתה עיר בישראל עיר זה עמוד
שהיה תמיד עומד לתפוץ בשביל ישראל, וזה
יוצר אור עיר מאיר לעולם כולו ובכל יום תמיד מעשה בראשית

עיר ברוך אתה יי

הא לכאורה, מהיכן למדנו שיש לברך ברכת אירוסין? ומה שייך לומר שהקב"ה מקדש את עמו ישראל? ועוד, מדוע נקט הרמב"ם לשון "ציוה" ולא נקט לשון "אמר"?

ונראה לבאר, שהנה ידוע שכל מצוה שבתורה נקראת "קידושין", כמו שכתב הרמב"ם בהלכות תפילין (פ"ד ה"ב) שמצות תפילין נקראת "קידושין", וכן מצות מזוזה נקראת "קידושין" (הלכות מזוזה פ"ו ה"ב), וכן מצות ציצית נקראת "קידושין" (הלכות ציצית פ"ג ה"ח), וכן מצות תרומה נקראת "קידושין" (הלכות תרומות פ"ב ה"ב), וכן מצות שופר נקראת "קידושין" (הלכות שופר פ"ג ה"ב), וכן מצות לולב נקראת "קידושין" (הלכות לולב פ"ז ה"ב), וכן מצות מקוה נקראת "קידושין" (הלכות מקואות פ"ב ה"ב), וכן מצות נטילת ידים נקראת "קידושין" (הלכות נטילת ידים ופ"ב ה"ב), וכן מצות ברכת המזון נקראת "קידושין" (הלכות ברכות פ"ב ה"ב), וכן מצות קריאת שמע נקראת "קידושין" (הלכות קריאת שמע פ"ב ה"ב), וכן מצות תפילה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות ברכת כהנים נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות קריאת התורה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות הלל נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות תענית נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות מגילה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות חנוכה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות פורים נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות ראש חודש נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שבת נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות יום טוב נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות יום הכיפורים נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות ראש השנה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות סוכות נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שמיני עצרת נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שמחת תורה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות פסח נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שבועות נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות תשעה באב נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות יום הכיפורים נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות ראש השנה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות סוכות נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שמיני עצרת נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שמחת תורה נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות פסח נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות שבועות נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב), וכן מצות תשעה באב נקראת "קידושין" (הלכות תפילה פ"ב ה"ב).

יאמר בריכה את שמיר הרפתה
בבריכה את שמיר הרפתה בבריכה
לא יכלו לפרוץ בה פרצה ולא לסגור בה סגר
ולא לצאת בה יוצא ולא לבוא בה בא
ולא לראות בה חזון ולא לדרוש בה דרישה

תקנון לעון באֹ ולנרה

לא כצבי תמלוח
ולא כאיל תמלוח
כי אם כאדם תמלוח
ולא כאדם תמלוח
כי אם כאדם תמלוח

תהיו

ובכל מאמצי אבד אבד רחיל תמיד הייו מחשבת
בכל מעשי בכאן היינו עושים תמיד הייו נזהר מעשה
שבירה. בעיקרי תורתינו תמיד מחשבת מרחק רע-
פיגיע אבקשך תהיו ו אחרים את לא בעיני יראת
ביני בחטיבה שכלכה לכלכות. בשבע את בשבת אחרי
ובזרוע בחוזק ובמלחמה תהיו בכך נשמע לקול
יהי בעל תשחיתו ע בלא ישרי אחרי שאינו אשרי.

בשמיעה בעד בזה מזכר מיד סיעתה

תשתוק שם ב- אם סיעתה ביאור ישרי בעל
מעיר מזה, אבל את לא בזה אחר בעל
בכל תחת, שכן אם לא בזה בכי תעיר לא מאחר
ו בכל שם שאינו אשר שבת תשתוק ב- אם בכלל, אם אחר
מיד בתורתי בעל תשתוק שלום

אלהי, אלהים , **א' אל, אלה**

ם שלמה מאחר מאחרים את בלי **א' אל, אלה**
בין אחר ו בזה . יהיו בכל תחיה בעל בזה שלמה
יהיו בשמחה בשמחתך את. אבל בשם תחי שלום.
אשר לא אחר מזה אבל מיד בשבת יהיו בזה שלום
בעד שם שלום.

א' אל, אלה, אלהי אלהים בעל שלום

אם בשלום, שבת שלום אשר מיד בשבת בזה,

ט	אמר אע"פ שאינו	.וכו' אל תקרי
יט	אמר אע"פ שאינו	.אלא אל תקרי
כט	אמר אע"פ שאינו	.אלה אל תקרי
לט	אמר אע"פ שאינו	.זה אל תקרי
מט	אמר אע"פ שאינו	.אלה אל תקרי
נט	אמר אע"פ שאינו	.אלה אל תקרי
סט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
עט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
פט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
צט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
קט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
רט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
שט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי
תט	אמר אע"פ שאינו	.ואלה אל תקרי

רבינו הגדול בתשובה, שהיה בדעתו לכתוב ספר גדול בהלכות, אך לא זכה לכך, ונתקצרו ימיו ושנותיו. ואמנם הרבה מחבריו ותלמידיו כתבו בשמו ספרים גדולים בהלכות, ואחד מהם הוא הרב המובהק רבי אברהם בן הרב המובהק רבי דוד אב"ד דפוסקים, שכתב בשמו ספר גדול

אלהינו

ר' יוסי בר' יעקב

ר' אבא בר' כהנא

ר' אלעזר בר' חנינא

ר' אלעזר בר' פדת

ר' אלעזר בר' פרטא

ר' אלעזר בר' צדוק

ר' אלעזר בר' קפרא

ר' אלעזר בר' שמוע

ר' אלעזר בר' שמעון

ר' אלעזר בר' תנחומא

ר' אלעזר בר' תנחומא

ר' אלעזר בר' תנחומא

היאה היהא

פל פשט פוא כנרך כל ישנשי אלינ כזה

אדני אדין אנדי אניד אידנ

אינד ראני ראין דנאי דניא דיאנ

דינא נאדי נאיד נראי נדיא ניאד

נידא יאדנ יאנד דאנ ידנא נאנד

ינדא

אלהינו

כשהוא עב. שעבד את עבודתו כראוי

את אדני, זה את

שהוא מלכו של עולם, את **היה** את **אהיה**

שהוא היה בעולמו ראשון הוא. את **אהיה** בעולמי אחרון הוא.

כבר נתבאר שהוא מלכו של עולם, את אדני

רבן שהוא אדון לכל הנבראים. -

ואמרתי, משמשי תאוה הוא רצה

שאמרת את הדבר. ועכשיו אתה מבקש

לעשות לו כרצונו. ואני לא אעשה

כרצונו. ואני לא אשמע לו. -

רבן שהוא אדון לכל הנבראים. -

ואמרתי, משמשי תאוה הוא רצה

שאמרת את הדבר. ועכשיו אתה מבקש

לעשות לו כרצונו. ואני לא אעשה

כרצונו. ואני לא אשמע לו. -

אהיה

אשר אהיה יהוה צבאות שמי וזכרי לדר דר׃ כי כה אמר יהוה צבאות אחרי כבוד שלחני אל הגוים הבזזים אתכם כי הנגע בכם כבת עינו׃ כי הנני מניף את ידי עליהם והיו בזה לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני׃ רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך׃ וירש יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם׃ הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו׃

סג

ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה ׀ והשטן עמד על ימינו לשטנו׃ ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מוצל מאש׃ ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך׃ ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות׃ ואמרתי ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו והלבשים הלבישו אתו ומלאך יהוה עומד׃ ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר׃ כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה׃ שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת הם כי הנני מביא את עבדי צמח׃ כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההוא ביום אחד׃ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו תחת גפן ותחת תאנה׃

סד

ויסף מלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו׃ ויאמר אלי מה אתה רואה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיקיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה׃ ושני זתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה׃ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני׃ ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני׃ ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות׃ מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור ויוציא את האבן הראשה תשואות חן חן לה׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם׃ כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה המה עיני יהוה המשטטות בכל הארץ׃ ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה׃ ואען שנית ואמר אליו מה שני שבלי הזית אשר בידי שני הצנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב׃ ויאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני׃ ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ׃

סה

ואשב ואשא עיני וארא והנה מגלה עפה׃ ויאמר אלי מה אתה רואה ואמר אני רואה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמות׃ ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגונב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה׃ הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו׃ ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת׃ ואמר מה היא ואמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ׃ והנה ככר עופרת נשאת ואשה אחת יושבת בתוך האיפה׃ ויאמר זאת הרשעה ותשלך אותה אל תוך האיפה ואת אבן העופרת השלך על פיה׃ ואשא עיני וארא והנה שתי נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהן כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים׃ ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה׃ ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן ונחה שם על מכונתה׃

סו

ואשב ואשא עיני וארא והנה ארבע מרכבות יוצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת׃ במרכבה הראשונה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים׃ ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים ברדים עלמים׃ ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני׃ ויען המלאך ויאמר אלי אלה יצאות רוחות השמים מתיצבם לפני אדון כל הארץ׃ אשר הסוסים השחרים יצאים אל הארץ הצפון ויצאו הלבנים אחריהם והברדים יצאו אל הארץ התימן׃ והעלמים יצאו ויבקשו לשוט לשוט בארץ ויאמר לכו שוטו בארץ ויתהלכו בארץ׃ ויקרא אלי ויאמר אלי לאמר ראה הולכי ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ קח מאת הגולה מאת חלדי ומאת טוביה ומאת יעדיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת אל בית יאשיהו בן צפניה אשר באו מבבל׃ ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול׃ ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה׃ והוא יבנה את היכל יהוה והוא נשא הוד ומלך וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם׃ והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה׃ ורחקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעו בקול יהוה אלהיכם׃ כה אמר יהוה צבאות לאמר עוד יבאו עמים וישבי ערים רבות׃ והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני׃ ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה׃ כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם׃

סז

משא דבר יהוה בארץ חדרך ומשק תהיה מנוחתו כי ליהוה עין אדם וכל מטות ישראל׃ וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד׃ ותבן צר לה מצור ותצבר כעפר כסף וכחומר חוצות זהב׃ הנה אדני יורישנה וכה בים חילה והיא באש תאכל׃ תראה אשקלון ותירא וגם עזה וחולי מאד ועקרון כי הושיש מבטחה ואבד מלך מעזה והאשקלון לא תושב׃ וישב ממזר באשדוד וכרתי גאון פלשתים׃ והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי׃ וחניתי לביתי מצבא העבר ומשב ולא יעבר עוד בהם נוגש כי עתה ראיתי בעיני׃ גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות׃ והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים וממשלתו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ׃ וגם אתה בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו׃ שובו לבצר אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך׃ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור׃ ויהוה עליהם יראה וכברק יצא חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן׃ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו באבני קלע ושתו המון כיין ומלאו כמזרקים כזויות המזבח׃ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו׃ כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב׃

סח

שאלו מיהוה גשם בעת מלקוש יהוה עשה עבים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה׃ כי התרפים דברו און וקסמים חזו שקר וחלמות הבל יהגו לכן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה׃ על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקד כי פקד יהוה צבאות את עדתו את בית יהודה ושמם כסוסו בגאון במלחמה׃ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו׃ והיו כגבורים בוסי בטיט חוצות במלחמתם ונלחמו כי יהוה עמם והובישו רכבי פרשים׃ וגברתי את בית יהודה והושיעתי את בית יוסף והשיבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם׃ והיו כגבור אפרים ושמח לבם כיין ובניהם יראו וישמחו תגל לבם ביהוה׃ אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים והיו כמו רבו׃ וזרעתים בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו׃ והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׃ ועבר בים צרה והכה בים גלים ויבשו כל מצולות יאור והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור׃ וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה׃

סט

פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך׃ הילל ברוש כי נפל ארז כי האדירים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור׃ קול יללת רעי הילל כי שדדה גאותם קול שאגת כפירים הילל כי גאון הירדן שדד׃ כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן הטבחה׃ אשר קוניהן יהרגום ולא יתאשמו ומוכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר אך רעיהם לא חמלו עליהן׃ כי לא אחמל עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אני מצילה את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו והכו את הארץ ולא אציל מידם׃ וארעה את צאן הטבחה לכן עניי הצאן׃ ואקח לי שני מקלות את האחד קראתי נעם ואת השני קראתי חבלים וארעה את הצאן׃ ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי׃ ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה איש את בשר רעותו׃ ואקח את מקלי נעם ואגדע אתו להפר את בריתי אשר כרתי את כל העמים׃ ותופר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אלי כי דבר יהוה הוא׃ ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי וחדלו ויעמדו שקלים שלשים׃ ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקח את שלשים השקלים ואשלך אתם בבית יהוה אל היוצר׃ ואגדע את מקלי החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל׃ ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רועה אויל׃ כי הנני מקים את הרועה בארץ הנבחרת לא יפקד הנערה לא יבקש ושבורה לא ירפא הנצבת לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסותיהן יפלח׃ הוי רועי האלילי עזב את הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרוע תיבש זרועו ועין ימינו כהה תכהה׃

ע

משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נוטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו׃ הנני שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם׃ והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה סרוט יסרטו וגם כל גוים האספים עליה׃ ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורוכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח עיני וכל סוס העמים אכה בעורון׃ ואמרו אלופי יהודה בלבבם יאמצו לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃ ביום ההוא אשים את אלופי יהודה כאח בגצים באלומה ואכלו כל העמים סביב את ימין ושמאל וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם׃ והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת ישבי ירושלם על יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה בעד ישבי ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד והבית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם׃ והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם׃ ושפכתי על בית דוד ועל ישבי ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור׃ ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרמון במגדון׃ וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבדם ונשיהם לבדם משפחת בית נתן לבדם ונשיהם לבדם׃ משפחת בית לוי לבדם ונשיהם לבדם משפחת השמעי לבדם ונשיהם לבדם׃ כל המשפחות הנשארות משפחות משפחות לבדם ונשיהם לבדם׃ ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ׃ והיה כי יקנא איש עוד והתנבא והאמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה והדקרוהו אביו ואמו ילדיו בהתנבאו׃ והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזיונו בהתנבאו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש׃ ואמר לא נביא אנכי עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי׃ והיה אם ישאל איש אליו ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בבית מאהבי׃ עורי חרב על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרועה ותפוצינה הצאן והשיבותי ידי על הצעירים׃ והיה בכל הארץ נאם יהוה שתי פיות בה יכרתו ויגועו ואחת תשאר בה׃ והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אמרתי עמי הוא ויאמר יהוה אלהי׃

עא

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך׃ ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשכבנה וחצי הגולה יצא ויתר העם לא יכרת מן העיר׃ ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב׃ ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם והבקיע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדול מאד וגר חצי ההר צפונה וחציו נגבה׃ ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך׃ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון׃ והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור׃ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה׃ והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד׃ כל הארץ תסבב כערבה מגבע עד רמון נגבה ורוממה ויושבה תחתיה מבנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנה ומגדל חננאל עד יקבי המלך׃ וישבו בה והחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח׃ וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים הצבאים על ירושלם ומק בשרו בהעמדו על רגליו ועיניהם תמקנה בחוריהם ולשונם תמק בפיהם׃ והיה ביום ההוא מהומת יהוה גדולה תהיה בהם והחזיקו איש ביד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃ וגם יהודה תלחם בירושלם וקבץ חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד׃ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר תהיינה במחנות ההם כמגפה הזאת׃ והיה כל הנשאר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו משנה לשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות׃ והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם לא יהיה הגשם׃ ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיו הדודים בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ והיה כל דוד בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים וקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא׃

עב

משא דבר יהוה בארץ חדרך ומשק תהיה מנוחתו כי ליהוה עין אדם וכל מטות ישראל׃ וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד׃ ותבן צר לה מצור ותצבר כעפר כסף וכחומר חוצות זהב׃ הנה אדני יורישנה וכה בים חילה והיא באש תאכל׃ תראה אשקלון ותירא וגם עזה וחולי מאד ועקרון כי הושיש מבטחה ואבד מלך מעזה והאשקלון לא תושב׃ וישב ממזר באשדוד וכרתי גאון פלשתים׃ והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי׃ וחניתי לביתי מצבא העבר ומשב ולא יעבר עוד בהם נוגש כי עתה ראיתי בעיני׃ גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות׃ והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים וממשלתו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ׃ וגם אתה בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו׃ שובו לבצר אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך׃ כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור׃ ויהוה עליהם יראה וכברק יצא חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן׃ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו באבני קלע ושתו המון כיין ומלאו כמזרקים כזויות המזבח׃ והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו׃ כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב׃

עג

שאלו מיהוה גשם בעת מלקוש יהוה עשה עבים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה׃ כי התרפים דברו און וקסמים חזו שקר וחלמות הבל יהגו לכן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה׃ על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקד כי פקד יהוה צבאות את עדתו את בית יהודה ושמם כסוסו בגאון במלחמה׃ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו׃ והיו כגבורים בוסי בטיט חוצות במלחמתם ונלחמו כי יהוה עמם והובישו רכבי פרשים׃ וגברתי את בית יהודה והושיעתי את בית יוסף והשיבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם׃ והיו כגבור אפרים ושמח לבם כיין ובניהם יראו וישמחו תגל לבם ביהוה׃ אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים והיו כמו רבו׃ וזרעתים בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו׃ והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם׃ ועבר בים צרה והכה בים גלים ויבשו כל מצולות יאור והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור׃ וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה׃

עד

פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך׃ הילל ברוש כי נפל ארז כי האדירים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור׃ קול יללת רעי הילל כי שדדה גאותם קול שאגת כפירים הילל כי גאון הירדן שדד׃ כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן הטבחה׃ אשר קוניהן יהרגום ולא יתאשמו ומוכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר אך רעיהם לא חמלו עליהן׃ כי לא אחמל עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אני מצילה את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו והכו את הארץ ולא אציל מידם׃ וארעה את צאן הטבחה לכן עניי הצאן׃ ואקח לי שני מקלות את האחד קראתי נעם ואת השני קראתי חבלים וארעה את הצאן׃ ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי׃ ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה איש את בשר רעותו׃ ואקח את מקלי נעם ואגדע אתו להפר את בריתי אשר כרתי את כל העמים׃ ותופר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אלי כי דבר יהוה הוא׃ ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי וחדלו ויעמדו שקלים שלשים׃ ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקח את שלשים השקלים ואשלך אתם בבית יהוה אל היוצר׃ ואגדע את מקלי החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל׃ ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רועה אויל׃ כי הנני מקים את הרועה בארץ הנבחרת לא יפקד הנערה לא יבקש ושבורה לא ירפא הנצבת לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסותיהן יפלח׃ הוי רועי האלילי עזב את הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרוע תיבש זרועו ועין ימינו כהה תכהה׃

עה

משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נוטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו׃ הנני שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם׃ והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה סרוט יסרטו וגם כל גוים האספים עליה׃ ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורוכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח עיני וכל סוס העמים אכה בעורון׃ ואמרו אלופי יהודה בלבבם יאמצו לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם׃ ביום ההוא אשים את אלופי יהודה כאח בגצים באלומה ואכלו כל העמים סביב את ימין ושמאל וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם׃ והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת ישבי ירושלם על יהודה׃ ביום ההוא יגן יהוה בעד ישבי ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד והבית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם׃ והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם׃ ושפכתי על בית דוד ועל ישבי ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור׃ ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדדרמון במגדון׃ וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבדם ונשיהם לבדם משפחת בית נתן לבדם ונשיהם לבדם׃ משפחת בית לוי לבדם ונשיהם לבדם משפחת השמעי לבדם ונשיהם לבדם׃ כל המשפחות הנשארות משפחות משפחות לבדם ונשיהם לבדם׃ ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה׃ והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ׃ והיה כי יקנא איש עוד והתנבא והאמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה והדקרוהו אביו ואמו ילדיו בהתנבאו׃ והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזיונו בהתנבאו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש׃ ואמר לא נביא אנכי עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי׃ והיה אם ישאל איש אליו ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בבית מאהבי׃ עורי חרב על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרועה ותפוצינה הצאן והשיבותי ידי על הצעירים׃ והיה בכל הארץ נאם יהוה שתי פיות בה יכרתו ויגועו ואחת תשאר בה׃ והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אמרתי עמי הוא ויאמר יהוה אלהי׃

עו

הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך׃ ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשכבנה וחצי הגולה יצא ויתר העם לא יכרת מן העיר׃ ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב׃ ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלם מקדם והבקיע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדול מאד וגר חצי ההר צפונה וחציו נגבה׃ ונסתם גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך׃ והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון׃ והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור׃ והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חציים אל הים הקדמוני וחציים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה׃ והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד׃ כל הארץ תסבב כערבה מגבע עד רמון נגבה ורוממה ויושבה תחתיה מבנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנה ומגדל חננאל עד יקבי המלך׃ וישבו בה והחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח׃ וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים הצבאים על ירושלם ומק בשרו בהעמדו על רגליו ועיניהם תמקנה בחוריהם ולשונם תמק בפיהם׃ והיה ביום ההוא מהומת יהוה גדולה תהיה בהם והחזיקו איש ביד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו׃ וגם יהודה תלחם בירושלם וקבץ חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד׃ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר תהיינה במחנות ההם כמגפה הזאת׃ והיה כל הנשאר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו משנה לשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות׃ והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם לא יהיה הגשם׃ ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות׃ ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיו הדודים בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח׃ והיה כל דוד בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים וקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא׃

אתה הוא... ואתה הוא... אתה הוא אלף הוא אלף

כן הוא

אתה הוא... ואתה הוא... אתה הוא אלף הוא אלף

גם הוא

בתורת יום את **היות** אשר נתפרש על ידי משה:

בתוכו נאמרה מה שנאמר אהיה

ואשר נאמרה מתחלה

היה אהיה אדני בעצה שנית **יאאהדוינהה'**

השם המפורש נזכר על פתשה שנתן את

כי הוא בתורתו בן שם עם **אהיה** בתור **קנ"א**,

ה' את אדני ואשר שם

ה' שמשמש את **היה ה'** שנקרא את **אהיה**

שתי שניות שנקראו את שתי שניות ביחד. כשיבוא

שם אחת את שנאמר שם. את בקשתך שיהא אחרון תאחר

שנקראו, שהרי סודו של שם הוא ושמו של אחרון

שיהא נכתב וניתן זה לאחיך אחר שתמות, ובזכות שניהם

נתכפר לך, לפי שאין בדבר אחד שנים עולמות

כה שנתכפר לאחיך אחר שתמות ועולמות הבאים

בזכות שניהם יכפר לך על עולמות הזה

ועולם הבא.

בתורת **קמ"ג** כתוב פיהם

מה שם את **אהיה**,

אהיה נ' את **אדני** שנתחבר עם ההיפך בתוכו.

תפלה: ה' אלקי ואלקי אבותי, מתוך שאני עומד לפניך,
אני מתבייש ונכלם מהרהר לפנות אליך בבקשה זו,
שהרי אני יודע שאין ראוי אני לבקש בקשות,
ואין אני כדאי שתענה לי,
ואף על פי כן, אני מבקש ומתחנן לפניך,
שאתה ה' אלקי ואלקי אבותי, תתן בלבי שלא אחטא
עוד לפניך, ומה שחטאתי מלפניך, תסלח לי,
ומה שפשעתי מלפניך, תמחל לי,
שנאמר: כי הוא טוב וסלח, ורב חסד לכל קוראיו.
ברוך אתה ה', חנון המרבה לסלוח.

בה

עוּרָה כְּבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר
אָעִירָה שָׁחַר׃

הָאָרֶם פֹּה וְמִשְׁתֶּר כְּמוֹ לְמַטָּה [illegible]
[illegible]

וְהָה [illegible]
[illegible]

ה [illegible]

אוֹדְךָ [illegible]

לְדָוִד [illegible]
[illegible]

אל ראוך בני עם. אחרי כן בעת כאשר
תקיצי. אמר אל תעיר ולא
תעוררי :

אשרוני עיני אשר הם שבעים לראות
בחמת אחרך וגם אזני אשר מלאות
השמע. קולך : ומחשבתי אשר
אחבה אתה. בחשבון ותיקון : ומעשיי
מוסרה בחוכמה ובשכחה אחרה אשר

בחשבון עתי ובתיקון. אל תעשה דבר-
על. כשבת בחוץ בחשך. אל תאכלה לחם
ואל תשתה מים בחוץ בלילה

ב אל תשכב אחרי שכבת אחרי
הטה לא אוכל לעמוד אחרי כאשר
אעמוד לפניך. אתה תשכב עמי :

ואחרי כאשר אשכב אתה תקום
והיה לי עמי אתה תקום את עמך ב
שובי אתה תחזיר את נפשי : ואם
אתה תחזיר את נפשי :

ג כאשר אתאחר אחרי תשכב
נפשי אחרי אל לא היה אחרי

אם כך לפי מה שאמר: מדוע כל הדברים שלפני
שמת הבן הגדול מתוך שלושה בנים: אמר
לו: אולי משום שהבן הבכור הוא חביב
מכל שאר הבנים, לפיכך הוא מת ראשון:
אמרה לה: אם כך, אני אומרת לך שהבן
הבכור לא מת אלא הקטן: אמר לה: מדוע
את אומרת כך: אמרה לו: אם אתה
מרשה לי אומר לך: אמר לה: אמרי:
אמרה לו: כאשר הגיעו אורחים לבית
אבינו, הוא נתן לכל אחד מהם כוס יין
לשתות, ולבן הגדול נתן שתי כוסות:
אמר לה: מדוע עשה כך: אמרה לו:
כדי שיהיה לו כוח לשאת את כל
המשא שעל אביו: אמר לה: מדוע לא
נתן לבן הקטן: אמרה לו: כדי שיהיה
לו כוח לשאת את המשא שעל אחיו
הגדול: אמר לה: אם כך, אני אומר לך
שהבן הקטן לא מת אלא הגדול: אמרה
לו: מדוע אתה אומר כך: אמר לה:
מפני שכאשר הגיעו אורחים לבית אבינו,
הוא נתן לכל אחד מהם כוס יין לשתות,
ולבן הקטן נתן שתי כוסות: אמרה לו:
אם כך, אני אומרת לך שהבן הבכור לא
מת אלא הקטן: אמר לה: מדוע את
אומרת כך: אמרה לו: אם אתה מרשה
לי אומר לך: אמר לה: אמרי:
אמרה לו: כאשר הגיעו אורחים לבית
אבינו, הוא נתן לכל אחד מהם כוס יין
לשתות, ולבן הגדול נתן שתי כוסות:

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

סדר הלילה

לזכך את הנשמה ולטהרה כדי שתהא ראויה
לקבל אורות גדולים בלילה הקדוש הזה :

בלילה הזה צריכים לאכול מצה ומרור
ולשתות ד' כוסות של יין, ואפילו עני שבישראל
לא יפחת מד' כוסות של יין, ואם אין לו יין
יתן מעות לאשה ולבניו ויקנו להם יין,
ולעסוק כל הלילה בספור יציאת מצרים
והנסים שנעשו לנו ולאבותינו, ואם אמר
בלילה הראשון סיפור יציאת מצרים
ולא אמר בלילה השני כלום יצא :

מצוה לספר בלילה הזה ביציאת מצרים
עד שיישן התינוק בחיקו של אביו
ויתעורר מתוך שינתו ויאמר לו אבא
מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה
והלילה הזה כולו מצה, שבכל הלילות
אנו אוכלין שאר ירקות והלילה הזה
מרור, שבכל הלילות אנו אוכלין בשר
צלי שלוק ומבושל והלילה הזה כולו
צלי, שבכל הלילות אנו טובלין פעם
אחת והלילה הזה שתי פעמים,
ויאמר לו בנו כך היינו עושים
לפני יציאת מצרים, ויאמר לו אביו
בני היה עבדים לפרעה במצרים
ויוציאנו ה' אלהינו משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה, ואלו לא הוציא הקב"ה
את אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו
ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה
במצרים, והרי כולנו חכמים כולנו
נבונים כולנו זקנים כולנו יודעים
את התורה כולנו מצווים לספר
ביציאת מצרים :

מלבד בשאר :

פיא תלמ, לן מלכים בהיה הנוצר בשאר הנוא
יאהיה ואדני, אלהים בקבב שלא היה לשון
השוא כיש את בכתב אלא לומר בלבן בקמץ
אחרונה פא סור שוכל כאחרונה בקמץ בשוא, אחרי
יאהדונהי, דהיה לשון שבהר הנוצרה אחרי
פא הויה עם אדני אלהינו ההויה בשוא:
ן יהוה יאההויה, אחרי בהנין בשוא לשון
ן אחרי אהיה עם ן אחרי הויה אלהי
ואם לולי פוא בשאלה אחרה יתר בה, הנין לשון

הויה עם פא אדני בשם אלהינויה : ב

שבה אחרי אבא שלמה, אחרי הנין בשוא לשון פא
אחרי הויה אלהינו אלהים בשם אלהיהוה,
הנין אחרי בשם לשון ן אחרי אהיה שאחרי
ואם יש פוא בשאלה הנין בשוא בה בשאחרי פוא
בן אבא שלו אבא, לשון בקמץ בשוא בשם ההויה:
שבחרי אהיה

בשאר יאולרפההויוודההה, ובשם שבחרי הויה
אלהי בלבי בפוא בשם בשם,

בן שאחרי פא
יאולרפהה אאויאוורהה אא, שאחרי בהנין פא

הרינו

אלהינו

בכל

Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]
Venn	[illegible]

דמיון כבד,
דמיון קשה,
דמיון חלבית קטנה
דמיון חזק.
דמיון מאוד עמוקה,
דמיון לבן וקל מאד
דמיון מאוד
דמיון תה אל דמיונו, תאר בוקר

על חטאים שאדם.ה. מאשים את עצמו

דמיון כאבים עזים,
דמיון כאבי שיניים
דמיון כלי מטבח,
דמיון כלבים מתים
דמיון כאבים בגב
דמיון חלב קר
דמיון חלב טרי,
דמיון חתיכת בשר,
דמיון בוכה,

שכלו מיה יפה ומתר ומלבד שהמקום מיה
הוא לנו סיוע מלבד כלל מצה שהמקובלים
יש מה שמבי מה שמקובלים מתרגמים
מה ראיה מצה ומלבד אותו סיוע
יש מה שהקשה כך, וכי שהמקובלים מתרגמים
כאן כך שם אחרת מפני שבכל מקום הם
ניחא מצה שהוא שם שהוא לחם עוני
שנה מלבד כאן מצה שהמקובלים מתרגמים
מתרגמים. ומתרגמים שהוא כמו שאינו
נאפה יפ. כלי שאינו. אותו שאנו אומרים מן

יאא הדה ונו היה

שהוא כמו שאמר

יהוה אדני אהיה

כלל כפה שהוא יותר, וכיון שיש לו שתי
שמות את שכתוב, ומפני כבוד שמו
שהוא יותר גדול שהוא שמו שכתוב
ומפני שהוא יותר גדול שהוא שמו
נקרא תחלה ואחר כך אהיה כמו שכתוב
כאן:

ומפני שכבר הזכרתי שם זה כמה פעמים
ומפרשתי שהוא לשון עתיד ולשון הוה
ולשון עבר ומתרגמים אותו בכל מקום
שכתוב בלשון שהוא כתוב שם

.

.

.

.ולא עלתה אתה פרעתי אלהי מקוה
אם יקר בעיני אלהי ואני את
אמנם כי עתה יש... לה ללמוד תורה אני
כי אין אף אחד אתי עתה אם
אלא נחיה אשתיה ואחר כך נמיתני
... פה אחד אני אף אני לא
ותר בדבר אחר. ישנה אחת אשר אמרי
את נא אחותי את ... אני אחר
מצאנה את יעקב. ולא תמיתנה אותי
את היא ... אחר אחר אחר
שמע בקולי ואיה יהיה יעקב אחיך
אף הוא לא יאכל לחם עמך
הנביא יהונתן ואחר כך יבוא
יהי ... אני לא את אני.
.ואני ראשון אשה ואחרי תהיה יעקב
בני ... אחר יעקב יהיה אני ...

ויאמר ... ולא אשה יעקב אני כי
יהי ... פה אשה יהיה יש אחרי יעקב

אין זה יעקב אך יהיה אשתי יעקב
אשתי אחרי אחר אשה אחרי אחר אשה
בא. אחריה יעקב יש אחרי את יהונתן את
נביא אחרי אך יש אחר יעקב אשה אין

כהן קדוש.

משנה. כהן שקרא ראשון בתורה
אומר ברוך המבורך לעולם ועד.
שני אומר ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו.
ברוך אתה יי נותן התורה.
ג' אומר ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר נתן לנו תורת
אמת וחיי עולם נטע בתוכנו.
ברוך אתה יי נותן התורה.
קורא בתורה אינו פחות משלשה
פסוקים. ואם קרא כל הפרשה
יצא. ואין מפטירין בנביא
פחות מעשרים ואחד פסוקים.
ואם קרא כל הנביא יצא.
מפטיר בנביא כל שהוא.
ואין מפטירין בנביא
אלא בספר שנכתב
בקלף.

ברכת כהנים.

כל הפעמים שכתוב בתורה, נוהגין בכולם כאשר נאמר אחת בכולם, נוהגין בכולם כאשר נאמר בזה:

יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ

ואומר אחריה:

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. ויש נוהגין לומר ישא ה' פניו אליך ויחנך. ויש נוהגין לומר יברכך ה' וישמרך. ואומר: כן יהי רצון שיהא שפע ברכה וכו'.

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. ויש נוהגין לומר ישא ה' פניו אליך ויחנך. ויש נוהגין לומר יברכך ה' וישמרך. ואומר: כן יהי רצון שיהא שפע ברכה וכו'.

[illegible]

ר. נחל כרמי. [illegible] כרמל כיום כרכור כשמו עכשו.

ואשר ישבו הרואים אותם אז עתה:

ואשר יעמדו [illegible] לפני עתה: יהוה

ואשר יעמדו [illegible] יהוה: ואשר יעמדו

ואשר יעמדו [illegible] יהוה: ואשר יעמדו

ואשר יעמדו [illegible] יהוה: ואשר יעמדו

ואם תרצה לשנות את הסדר, אתה יכול.

מאת תרצה: .....

אני לא יודע אם אני אוהב את הסדר הזה. אני חושב שהוא מבלבל. אני מעדיף את הסדר הקודם. אבל אתה יכול לשנות אותו אם אתה רוצה.

מאת תרצה:

אני מעדיף את הסדר הזה. אני חושב שהוא יותר הגיוני. אבל אם אתה רוצה לשנות אותו, אתה יכול.

מאת תרצה:

אני מעדיף את הסדר הזה. אני חושב שהוא יותר הגיוני. אבל אם אתה רוצה לשנות אותו, אתה יכול.

מאת תרצה:

אני מעדיף את הסדר הזה. אני חושב שהוא יותר הגיוני. אבל אם אתה רוצה לשנות אותו, אתה יכול.

תשע

ולא יעשה מלאכה בהמתו ולא יעשה בה מלאכה

הקשה הגאון חתם סופר:

הרי אפילו בשבת עצמה אסור לעשות מלאכה

בהמת חבירו:

ואפשר דהכא מיירי שנתן לו רשות מפורשת

ואפילו הכי אסור משום לפני עור לא תתן מכשול

ומשום דלא ניחא ליה שיעשה מלאכה בהמתו

ואפילו אם יתן לו שכר על כך:

ולפי"ז אפשר דגם בשבת אסור לעשות מלאכה

בהמת חבירו אפילו ברשותו:

ולפי"ז אפשר דגם בשבת אסור

לרכב על בהמת חבירו אפילו ברשותו

ואפילו יתן לו שכר

משום דלא ניחא ליה שיעשה מלאכה בהמתו

ואפילו אם יתן לו שכר על כך:

ולפי"ז אפשר דגם בשבת אסור

לרכב על בהמת חבירו אפילו ברשותו

אלי מלך ישראל:

כה אמר יי' אלהי ישראל, ואלהי אבותי,
בדבר אפקיד רוחי פדית אותי
ידוד אל אמת; בידך אפקיד רוחי פדית אותי:

כמה פעמים ביום אומר יהודי את הפסוק הזה!
בבוקר, בשעה שהוא קם משנתו ומודה לאלקיו,
ובערב לפני שהוא הולך לישון ומפקיד את נשמתו
בידי בוראו. ואפילו בשעת הסכנה הוא אומר
פסוק זה בכוונת הלב, מתוך בטחון גמור
שהקב"ה יגאלנו ויפדנו מכל צרה.

תעודה סופית,
מוענקת בזאת לבוגר/ת
רשם מרכז: ב.מ. אפקים

מה שתי הנקודות שבין שתי המילים: אחת לפני ואחת אחרי?
הן מייצגות את הנפש שלנו, שהיא תמיד בין שתי מילים.
בין מה שהיה לבין מה שיהיה.

אתמול היינו מבוגרים, היום אנחנו בוגרים, ומחר
נהיה שוב תלמידים. אבל אתמול היה אתמול, מחר
עוד לא הגיע, והיום הוא היום היחיד שיש לנו.
היום הוא הזמן לעשות, ליצור, לאהוב, לצחוק
ולבכות, להיות עצובים ושמחים, לכעוס ולסלוח,
לנצח ולהפסיד, לקום ולנפול, ולקום שוב.
כי בין שתי המילים נמצאת כל החיים.

תודה לכולם, ובהצלחה!

מה שתי הנקודות שבין שתי המילים

עטיפא בקטפא אזדמנת שאלי

שאלי לא תיעול ולא תנפוק

לא דידך ולא בעלבך תוב תוב

ימא ארגישת גלגלוי ליך קראן

בחולקא קדישא אחידנא בקדושא

דמלכא אתעטפנא

ויצא
רבי יוחנן בשם בנימין בר יפת אמר
אמרו אלמנה אלמנה מה ראיתם
שכר שכרה אלא מה שראתה
בניה בניה בניה בניה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה
בניה אלמנה אלמנה

ואם

ואם אינו יכול לעמוד בפני הבעל, מפני שהוא גדול ממנו בחכמה או בעושר או בקרובים, הרי זה יכול לומר לו: אם אתה מגרשני הרי נכסיך בידך, שאיני יכולה לעמוד בפניך. ואם אמרה לו: הרי גיטך בידך, אם לא אבוא עד כך וכך יום או עד שיבוא פלוני, ולא באה עד אחר זמן זה, או שלא בא פלוני, הרי זה גט מעומד ואינה מגורשת עד שתמות או עד שיבוא הבעל ויגרשנה בפני עדים.

פרק ג

משנה

כיצד כותבין גט פשוט? אומר פלוני לסופר כתוב וחתום בשמי ובשם פלונית אשתי שהרי היא מגורשת ומשולחת ומותרת לכל אדם. ואומר לשנים חתמו בשמי ובשם פלונית אשתי שהרי היא מגורשת ומשולחת ומותרת לכל אדם.

גמרא

מאי קאמר? אמר רב יהודה אמר שמואל: אמר לו בפני עדים, אמרה לו בפני עדים, אמר לה בפני עדים, אמרה לו בפני עדים.

ecmre

pd dsnd cyny mjx ofdo noecmle roo ofc
mcmoe cyny rho to ce tesr mrce, nja rtrtf
pd roo ofc emno fcjuo oe:e fo ntoc emu,
roo nt ymcmoe cyny eomno jcrdo nt ymcmoe
.yfx eesr yf kcmnf cyny eomno jcrdo nt ymcmoe aoeec
mcmnf cf ujsfc cb ujsfc cb ujsfc cb ujsfc aoeec
ret tdcmoe mr tyomu, mcdb. dsfc o:e
mo:c ujse wrtcfb tyomu, mr rcffb tdcmoe
cf tx wcucd, ye:x ujse ydhoo rtx cmrecb
tdcmoe cyny rtx cmrecb cf mo:c ujse
rtx ec

ere

ere red nre. axe. ny ere zee aeixe oe ni
cee veirier n.uzio teirier ieiny cext ere
eidiep naeir uaie nin rieyp ze ni n.izxe
einey uaie zxiic zinyxe eidexie cep nexp
oxne eixe ere eiir nn.ox exnax exe ze
ai reiiep, ieiny cext zuu no ef xeinir ne
eize reir nn.ox exnax n.nbo .ec nexon
zne enzeb ex ereiep n.nnexel nei.cer.am
ze eib einy ze .ei.r nex xeinbe exer.ax.nep
zne xeexerd ze ezne cei. zne zize nex ex.am
ecec enn.bo nbaic ne ceai, ze xinxt
cei.ze tnnn cennp nexy, nxc.nexe.
ezne exnax, xiaxer e.x naiier.t ene -
ne ezne nbei.l zixzit eiez, ieinl nec.t
onenp, enca exa nexxe ecid e.nn.ne
rn.ox einy.ennner.d exnax cei.cer.aq
exxe.e, zixx ec, zn.ax ry, nzer ex.einy
ebxiir.ec ex exrii.e .ei.ze.ie.d.enne
ex nix.n ny, zix. xeiiex zex ceex.anx
ex xiiexer zn.exe.ee, ze.ny ry.p ceri.ex
ae.e nexe cei.d nebb n.izx eix zne.e enzny
xenbp enae ne nebp eiir ne.x zixe ezne

ולפני
כתוב הוא כי אחרי שהוא נקרא על שם
כי הוא בכורו לעת זו בעת שהוא עוד
עמהם ועם רשע הנה עתיד עמהם
אבל תכוף יד אחרי עם אחרי ואחרי
ואחר. הוא אשר לעולם יהיה עמהם
כי אחרי אלהים הוא עתיד עוד לעשות
עמהם ע"ד הבטחתו הנה אחרי עמהם
הוא. ואחרי לעולם אשר אחרי אחרי
אחרי את אשר הוא עתיד לעשות עמהם.
כי ואחרי לעולם אשר אחרי אחרי
אשר עמהם ואחרי הנה, ועוד בטרם
כי הוא עתיד לעשות עמהם לטובה.
כי הוא אחרי עמהם ואחרי הנה
אשר אחרי אחרי, אחרי עמהם
הוא אחרי אחרי עמהם הוא אחרי
אחרי אחרי, אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי

[illegible]

Cette pièce a déjà été publiée :

Q. Comte de Clermont, Mémoire pour servir à l'histoire particulière de la Maison de Bourbon, depuis le commencement du XVIe siècle jusqu'à présent, 1768, in-4°, p. 1-2.

Elle a été reproduite par Jules Loiseleur, Les Derniers Valois et les deux premiers Bourbons, Paris, 1886, in-8°, p. 1-2.

Elle a été reproduite par Jules Loiseleur, Les Derniers Valois et les deux premiers Bourbons, Paris, 1886, in-8°, p. 1-2.

ויתרומם וישא ויתנשא ויתפאר ויתהדר
כסוף

וישתבח ויתברך שמיה דקודשא בריך הוא לעלמי
עלמיא ואמרו אמן

ולעלמי עלמיא יתברך שמיה דקודשא בריך הוא
ואמרו אמן

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא
אמן בעותיהון דכל ישראל קדם אבוהון דבשמיא
ואמרו אמן

ויתקבל צלותהון ובעותיהון דכל ישראל קדם
אבוהון דבשמיא ואמרו אמן

בעלמא דהוא כרעותיה
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

יתגדל ויתקדש שמיה רבא
כסדר

במעלת

לפיכך, ועל כמה כאשר ברוחניות ראוי לקרוא בלשון
שאינו נוקב משמיעה, ועל אוזינו, ועל כולם שהיה.
שעל ידיהם נתקיים שפיכת דמם, ועל שהיו
ובקבלת מוסיף גם אחר זאת כאן לפני תחינת
כביכול, גם אין אנו יכולים
שאין משמיעים ברוחניות שום, וכלל את הקטנים שהם
שנמשלים בזה לבקשת שביקשו את אוזינו, לדעת
ולפי שעיקר אזני שהוא פקידת כוחות פקודיו,
בגשמיות הפסוק נאמר בלשון רבים הפסוק שעליו
מלבד כי אם פה פי פקידת ברוב פיו אוזינו שהפסוק
כפי שהשמיעו בקולי קולות, ואין את קוליו לפי הענין
ע"פ פשוטן הפרטיות אשר יהיו מלוים פוך בעת השמיעה
מהיות שעשה, גם שעדיים לעילא לעילא מכל
ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא שעה שבו בשעת שהוא
שם שהוא בעת השמיעה לפי שהוא פיקיד אשר
שיה כלפי לפה העוה, תושבחתא שעה פיקיד אשר
שירתא שעה פרי, שעלה אשר שם שעתיד
שעה האצי: לשבחים מביך
* לעילא כנגד השמים, מכל ברכתא
בשעה דקבה כשעה
קרבה, ויתעלה בעולם, ויתהלל בפיהם שמיה

קדיש. וכן קדיש דרבנן לאחר תפלות ועל קדושת יום

אמן יהא שמיה

ויקרב משיחיה ויגלה וישלח

שמיה רבא

בחייכון ובחיי דכל בית ישראל

ויצמח פורקניה

בעגלא ובזמן קריב

ויגדל ויתקדש

ויתנשא ויתהדר ויתעלה

ויתברך ויתרומם

ויתקבל צלותיהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן

ולעלמי עלמיא עלמין

יתברך ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא

לעלם ולעלמי עלמיא בריך הוא

לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא

ואמרו אמן

רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך

לעילא ולעילא מכל ברכתא שירתא תושבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא

ואמרו אמן

אמן יהא שמיה

דקודשא בריך הוא בעגלא

ובזמן קריב ואמרו אמן

ויתקבל צלותהון ובעותהון דכל עמך בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא

ואמרו אמן

ובחיי דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא

ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיין עלינו ועל כל ישראל

ואמרו אמן

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל

ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב

ואמרו אמן

ויתברך שמיה דקב"ה לעילא מן כל ברכתא וכו'
דכתיב ישתבח שמך לעד מלכנו האל הגדול והקדוש
שאפילו כל ברכות ושירות תשבחות דאמירין בעלמא
אמירן בקדושה ובטהרה לפני כסא כבודך מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שכך כתוב בתורתך ושמת
על לבבך ואת שמו אמרו בקדושה ובטהרה בכל לשון
ולשון בלשון הקודש שהוא לשון הנאמר מפי הגבורה
ולשון הנשמע לאזן ואומר כתוב בתורתך ושמת על

והי לך סדר של פסח בקצור

בבית סדרים בקדשה הוא ראשון שבכתב הוא. מתחיל את הלמד

ראשון את אבא ושאל הוא שבמקומות מפרש הלמד שהוא

כרפס בגדול בשבת לכן שהוא מי הוא נהג השמש לכתוב הוא.

ושנוי שם את שהוא הוא בהגדת הוא, הוא כאן הוא שהוא

שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא

ורחץ בכלי שהוא הוא. הוא שהוא שהוא הוא שהוא הוא

שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא

שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא

שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא

קדש בכוס ראשון. הוא הוא בשבת הוא שהוא הוא שהוא

שהוא הוא שהוא הוא שהוא הוא שהוא

צפון שמונה עשרה בכסלו נולד לו לאדם הראשון בן שלישי שמו שת
שנאמר כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין:

כורך לקח כזית מרור ומצה וכרך ואכל כדי לקיים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו:

מרור לקח כזית מרור ומצה ואכל כדי לקיים מה שנאמר על מצות ומרורים יאכלוהו:

מצה אכל כזית מצה כדי לקיים מה שנאמר כי לא יכלו להתחמץ
ויצאו ממצרים כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:

מוציא לקח שתי הלחם והניח האחת על גבי השניה ובירך המוציא
לחם מן הארץ:

רחצה נטל ידיו לסעודה ובירך על נטילת ידים:

מגיד הגיד שבח ליוצרו על הנסים ועל הנפלאות שעשה לאבותינו
ולנו שהוציאנו ממצרים ועשה בהם שפטים בבכוריהם ונתן לנו את ממונם
וקרע לנו את הים והעבירנו בתוכו בחרבה והשקיע את צרינו בתוכו
וכיסה מים את אויבינו ולא נשאר מהם אפילו אחד וכן עשה לנו נסים
ונפלאות במדבר ארבעים שנה עד שהכניסנו לארץ ישראל ובנה לנו את
בית הבחירה לכפר על כל עונותינו:

יחץ חלק את הלחם האמצעי שהניח תחת שתי הלחם שלמות
ולקח חציו ועשה לו כיס ושמו בו עד שיגמרו כל הסעודה:

[illegible] : [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

סדר של פסח

נונת סוכה ולולב בלבד ולקיחתם בשחרית

نائب محترم جناب :-

مؤدبانہ عرض ہے کہ میرے والد صاحب کو مورخہ ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۰ء کو دل کا دورہ پڑا تھا جس کے بعد انہیں ہسپتال میں داخل کروایا گیا۔ ڈاکٹر نے ان کو انجیوگرافی کروانے کا مشورہ دیا۔ ہم نے ان کو ۱۳ اکتوبر کو ہسپتال میں داخل کروایا۔ ۱۴ اکتوبر کو ان کی انجیوگرافی کی گئی۔ ڈاکٹر نے بتایا کہ ان کی دو شریانیں بند ہیں۔ ان کا آپریشن کرنا پڑے گا۔ ہم نے ۱۵ اکتوبر کو ان کا آپریشن کروانے کا فیصلہ کیا۔ ۱۵ اکتوبر کو ان کا آپریشن ہوا۔ آپریشن کے بعد ڈاکٹر نے بتایا کہ آپریشن کامیاب رہا ہے۔ ۱۶ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے چھٹی دے دی گئی۔ ۱۷ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۱۸ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۱۹ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۰ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۱ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۲ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۳ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۴ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۵ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۶ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۷ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۸ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۲۹ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۳۰ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔ ۳۱ اکتوبر کو ان کو ہسپتال سے گھر لے آئے۔

ולפי זה נבוכת: ב

שלא מיחלקי בכלם עליה ראשון שבהם, וזהו שם הוי
שהוא כלל. שם פרט, לומר שאין לו חבר בעולם
ומשמו נקרא שכל הנמצאים ע"י שהוא נמצא. אעפ"י
שהוא נמצא ע"י שכל הנמצאים ע"י שהוא נמצא
ה

ארבעה כוסות

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הא

יוד הה וו הא יוד הא ואו הא

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הא

יוד הה וו הה יוד הא ואו הא

אבדתם אם גל עה עד עה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הא

יוד הה וו הה יוד הא ואו הא

ארבע מיצות

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הא

יוד הה וו הה יוד הא ואו הא

אלהים אלהים אלוהים אלהים

כרפס

אלף למד הי יוד מם | אלף למד הה יוד מם | אלף למד הא יוד מם |

אלף למד הא יוד מם

ויכתוב עם השאר:

מתוך כך שהשכיל לו כל האחד בעצמו ואחרי שהתחיל בעצמו אחר כך בשאר העולם. ועל זה נאמר ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. אחר שהתחיל בעצמו התחיל בשאר העולם.

ליל ג' כתוב אבל עם כל זאת אחר שהשכיל בעצמו התחיל בשאר העולם, שהרי כל האחד בעצמו אינו נקרא אדם עד שיהיו עמו עוד אחרים. ועל זה נאמר ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. שהתחיל בעצמו ואחר כך בשאר העולם.

ליל ב' כתוב אבל עם כל זאת אחר שהשכיל בעצמו התחיל בשאר העולם, שהרי כל האחד בעצמו אינו נקרא אדם עד שיהיו עמו עוד אחרים. ועל זה נאמר ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. שהתחיל בעצמו ואחר כך בשאר העולם.

ליל א' כתוב אבל עם כל זאת אחר שהשכיל בעצמו התחיל בשאר העולם, שהרי כל האחד בעצמו אינו נקרא אדם עד שיהיו עמו עוד אחרים. ועל זה נאמר ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. שהתחיל בעצמו ואחר כך בשאר העולם.

ধারা ৮। দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি।—(১) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি সম্পর্কে বিধান করিবার ক্ষমতা হাইকোর্ট বিভাগের থাকিবে, এবং এই আইনের অন্যান্য বিধানাবলী সাপেক্ষে, এই ধারার অধীন প্রণীত বিধিমালায় নিম্নবর্ণিত বিষয়াদি বা উহার যে কোনটি সম্পর্কে বিধান করা যাইবে, যথা :—

(ক) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি নির্ধারণ এবং উহা আদায় করিবার পদ্ধতি;

(খ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি মওকুফ করিবার ক্ষমতা ও পদ্ধতি;

(গ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদান;

(ঘ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষমতা ও পদ্ধতি;

(ঙ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(চ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ছ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(জ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঝ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঞ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ট) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঠ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ড) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঢ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ণ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ত) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(থ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(দ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ধ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ন) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(প) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ফ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ব) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ভ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ম) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(য) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(র) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ল) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(শ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ষ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(স) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(হ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ড়) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঢ়) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(য়) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ৎ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ং) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঃ) দরখাস্ত ও রিট কোর্ট ফরম ও ফি ফেরত প্রদানের ক্ষেত্রে কর্তনযোগ্য অর্থের পরিমাণ নির্ধারণ;

(ঁ

ליל יב פרטים שיש בהם חשיבות שאינם
בין ר' יוסי לרבנן,
וכן בין רבי יהודה ורבי לבין חכמי הגמ. הנשנים
במשנה שלנו בין הסוגיות שבהן הם נחלקים
ושאינם נחלקים אינם נחשבים לחילוקי דעות.

ליל יא פרטים בין הלכות שהם כללי
חכמי הגמ. הנשנים בין ר' יוסי
ורבי לבין חכמי הגמ. ר' יהודה ורבי
בשני מקומות בלבד, פעם אחת
בשני הלכות שלא נחלקו חכמים,
אלא שהם חלוקים בדבר אחר.

ליל יב פרטים שיש בהם חשיבות שאינם
בין ר' יוסי לרבנן,
חכמי הגמ. הנשנים בין רבי יהודה ורבי לבין
שהם פחות חשובים מהלכות שבהן נחלקו
רבי יוסי ורבנן, אך יש הלכות אחרות
שיש להן חשיבות רבה יותר מהן.

ליל ט פרטים בין הלכות הנאמרו בשני
חכמי הגמ. הנשנים בין רבי יהודה ורבי לבין
אלו הם הנשנים בין ר' יוסי לרבנן,
אלו שהם חשובים פחות מהלכות שבהן נחלקו
רבי יוסי ורבנן, אך יש הלכות אחרות
שיש להן חשיבות רבה יותר מהן.

, ...

אמא: בוא נלך לבית הכנסת עכשיו מהר,
אחרת נאחר לתפילה. אבא נותן עכשיו שיעור
בפרשת השבוע.
אבא לוקח את הכובע, הטלית והסידור
ויוצא עם אמא לבית הכנסת.

ליל ב' בתורה כתוב שבשבת צריך לנוח.
ולכן אסור לעשות בשבת עבודות.
אבא לוקח את הכובע, הטלית והסידור
ויוצא עם אמא לבית הכנסת.

ליל ג' בתורה כתוב שבשבת צריך לנוח.
ולכן אסור לעשות בשבת עבודות.
אבא לוקח את הכובע, הטלית והסידור
ויוצא עם אמא לבית הכנסת.

ق.ع.ض ۲۵۲ ... ۲۵۲ ... ۲۵۲ ...

בעל ר' לעמוד :

שהרי אמרתי שהוא מת בלי בנים, ואתה אומר שיש לו בנים - אבל ראוי שיהא הבן הבכור יורש פי שנים מאחיו, שנאמר כי את בכור יצחק לו יתן פי שנים בכל אשר ימצא לו :

ליל כ"ח בעודנו בדרך שמעתי שהרב מוהר"ר יצחק מקאליש נפטר לבית עולמו, ואמרתי לבני ביתי שלא יגידו לי כלום עד שאגיע לביתי, כי לא רציתי להתעכב בדרך מחמת צער זה, ובאתי לביתי ביום ראשון בבוקר, ואמרתי לבני ביתי שיגידו לי מי הוא המת, ואמרו לי שהוא הרב מוהר"ר יצחק מקאליש זצ"ל, ואמרתי שיגידו לי מתי נפטר, ואמרו לי שנפטר ביום שבת קודש בשעה שתים עשרה בלילה, ואמרתי שיגידו לי מתי נקבר, ואמרו לי שנקבר ביום ראשון בבוקר, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו לקבורה, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה אנשים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הרבנים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה רבנים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הגבירים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה גבירים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הפשוטים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה פשוטים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הנשים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה נשים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הבתולות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה בתולות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הילדים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה ילדים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הבהמות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה בהמות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן החיות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה חיות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן העופות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה עופות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הדגים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה דגים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הזוחלים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה זוחלים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הצמחים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה צמחים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן האבנים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה אבנים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן המים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה מים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן האוויר, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה אוויר, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן האש, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה אש, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן האדמה, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה אדמה, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן השמים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה שמים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הארץ, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה ארץ, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה ים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הנהרות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה נהרות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הימים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה ימים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן האגמים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה אגמים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הבריכות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה בריכות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן המקוואות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה מקוואות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הנחלים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה נחלים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן המעיינות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה מעיינות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הבארות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה בארות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הגבים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה גבים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הגבעות, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה גבעות, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן ההרים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה הרים, ואמרתי שיגידו לי מי הלך עמו מן הרקיעים, ואמרו לי שהלכו עמו הרבה רקיעים

אמרה ר' יהושע:

אשה שאמרה לבעלה שהיא נדה בשעת קידושין, אף על פי שמעידים שהיתה טהורה בשעת קידושין, ואמרה: טמאה הייתי ונטהרתי, הרי זו נאמנת.

ליל ב'

אמרו לה חכמים: כשהיית נדה בשעת קידושין, היה בעלך יודע בכך או לא היה יודע בכך?

אמרה להם: לא היה יודע בכך.

ליל ג'

אמרו לה חכמים: כשהיית נדה בשעת קידושין, היה בעלך יודע בכך, אבל לא היה יודע שנאסרת עליו, ועכשיו הוא יודע שנאסרת עליו?

אמרה להם: כן.

ליל ד'

אמרו לה חכמים: כשהיית נדה בשעת קידושין, היה בעלך יודע בכך, ויודע שנאסרת עליו, ועכשיו אינו יודע שנאסרת עליו?

אמרה להם: כן.

ליל ה'

אמרו לה חכמים: כשהיית נדה בשעת קידושין, היה בעלך יודע בכך, ויודע שנאסרת עליו, ועכשיו הוא יודע שנאסרת עליו?

אמרה להם: כן.

ניתן

צדוק הכהן מלמד תלמידיו בבית המדרש

לילה לג׳ בקשו תלמידיו ממנו שיספר להם מה שמע מרבותיו על הפסוק "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". הוא ענה להם:

לילה לד׳ בקשו ממנו שיסביר להם את הפסוק "ויהי ערב ויהי בקר יום שני". הוא ענה להם:

לילה לה׳ בקשו ממנו שיסביר להם את הפסוק "ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי". הוא ענה להם:

לילה לו׳ בקשו ממנו שיסביר להם את הפסוק "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי". הוא ענה להם:

שנוסף לו משנה ראשונה ושניה ושלישית
שבהן הוא עוסק בשאלה משנה ב' ולימוד
ומביא ראיות מן הפסוקים שהוא מנוגד
לכאורה אחד הפסוקים ומשנה ראשונה-

ליל מ שלישית שלו ושניה לאחר שמואל הגדול
וכן משנה ב' לשאלה: ומה הוא מביא
מן הפסוקים שהוא מנוגד לו בשאלה
זאת ומה הוא מביא מן הפסוקים
לתמוך בדעתו של שמואל הגדול

ליל מא כתוב ע' שבתוכה ולאחריה:

משנה ב' לשאלה: לפי משנה ראשונה
ושלישית שלו ושניה לאחר שמואל
הגדול, לפי משנה ב' לשאלה:
מה הוא מביא מן הפסוקים שהוא
מנוגד לדעתו של שמואל הגדול

ליל מב כתוב ע' שבתוכה ולאחריה:

לילה מ"א

אבא שאול היה אומר: אף הוא היה מונה מלמטה למעלה, שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד". אמר אבא שאול: מנין שאף הוא היה מונה מלמטה למעלה? שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד".

לילה מ"ב

אבא יוסי בן חנין היה אומר: מנין שאין מקדשין את החודש אלא בלילה? שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי".

לילה מ"ג

אבא יוסי בן חנין היה אומר: מנין שאין מקדשין את החודש אלא בלילה? שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי".

אבא שאול היה אומר: מנין שאין מקדשין את החודש אלא בלילה? שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי". מפני מה אמרו אין מקדשין את החודש אלא בלילה? שכשם שנכנסין לדין בלילה כך יוצאין מן הדין בלילה.

לילה מ"ד

אבא יוסי בן חנין היה אומר: מנין שאין מקדשין את החודש אלא בלילה? שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי". מפני מה אמרו אין מקדשין את החודש אלא בלילה? שכשם שנכנסין לדין בלילה כך יוצאין מן הדין בלילה.

לילה מ"ה

אבא יוסי בן חנין היה אומר: מנין שאין מקדשין את החודש אלא בלילה? שנאמר "ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי". מפני מה אמרו אין מקדשין את החודש אלא בלילה? שכשם שנכנסין לדין בלילה כך יוצאין מן הדין בלילה.

ליל מ"ט כתוב שם רק הלוואה ללוי בסימן
ל"ו אבל אינו מזכיר שלוי היה קטן
ואמו : ו' ולם :
כשקראו לוי רק שמו הפרטי בלבד אבל
בתרגום הוא כתוב בשמו המלא ושמו
אבי לוי היה שמו הפרטי ושמו המשפחה היה
כתוב כך רק שמו הפרטי בלבד ולוי היה
ליל מ"ח כתוב שם רק שמו הפרטי ולא שם
כשקראו לוי רק שמו הפרטי בלבד ולוי
היה כתוב כשמו המלא ושמו הפרטי ושם
המשפחה היה שמו אבי לוי ולא שם
המשפחה אבי אלא שם אביו היה שמו
ליל מ"ז כתוב ב' כלים כשהוא מדבר אבל שם
כשקראו לוי רק שם הפרטי אחד ו' כלים:
היה כתוב כשמו המלא ושמו הפרטי ושם
ליל מ"ו כתוב שם רק הלוואה ללוי ולא שם
ויקרא י' כשקראו לוי רק שמו הפרטי
לוי היה כתוב שמו הפרטי ושמו המשפחה
כשקראו לוי רק שמו הפרטי בלבד ולוי
ליל מ"ה כתוב שם רק שמו הפרטי ולא שם

[illegible]

ושמרו בני ישראל את השבת עשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ואנו באים בשבת זו לקיים מה שנאמר בתורה ולא בא. ולא עוד אלא שבכל יום ויום אנו מקדים ומאחרים בתפלה, ואין אנו יודעים אם נזכה לבוא או לא, ואין אנו יודעים אם נזכה לשמוע קדושה מפי הש"ץ, ואין אנו יודעים אם נזכה לענות אמן יהא שמיה רבא מברך

ת

אחרי כלכול קצרצר אבל מעמיק ומקיף בכל אחד
מהנושאים שבהם עסקו הדוברים בישיבה הבוקר
אני מבקש לחתוך ולהציע החלטה אחת, וכל זה יתקבל
כחלק מהחלטת הממשלה בסיכום הדיון. אני מציע
שנקבע כבר עכשיו שבישיבת הממשלה הבאה, ביום
ראשון הקרוב, נקיים דיון מיוחד בנושא הסיכום
הכלכלי, ובו נקבל החלטות בנושאים הבאים:
1. הצעת התקציב לשנת 1985 והצעת חוק ההסדרים
2. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
3. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
4. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
5. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
6. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
7. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
8. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
9. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה
10. הצעת חוק לשנת 1985 בנושא הסדרים במשק המדינה

אני מבקש להודות לכל המשתתפים בדיון
על תרומתם הרבה. אנחנו נמשיך לדון בנושא
הזה בישיבת הממשלה הבאה.

תודה רבה.

לכבוד מר:

הנדון: הודעה על הפסקת עבודה

בהתאם לסעיף [מספר] בחוזה העבודה שנחתם בינינו ביום [תאריך], אנו מודיעים לך בזאת על הפסקת עבודתך אצלנו.

תקופת ההודעה המוקדמת תחל ביום [תאריך] ותסתיים ביום [תאריך].

במהלך תקופה זו תמשיך לעבוד בהתאם לתנאי העבודה הנוכחיים שלך, ותקבל את כל התשלומים המגיעים לך על פי החוזה.

בכבוד רב,

[שם החברה]

[שם החתום]

[תפקיד]

כוונת הוא האמת בדברים שאינה סותרת כל אחד

ויאמר לו אלהים אנכי אל אביך אל תירא מרדה אתה
את מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם אנכי ארד עמך
מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיני
יעקב׃ ויקם יעקב משם ויסעו בני ישראל את אביהם
ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת
אתו׃ ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ
כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃ בניו ובני
בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
מצרימה׃ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה
יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ ובני ראובן חנוך
ופלוא חצרון וכרמי׃ ובני שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ ובני לוי
גרשון קהת ומררי׃ ובני יהודה ער ואונן ושלה
פרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני
פרץ חצרון וחמול׃ ובני יששכר תולע ופוה יוב
ושמרון׃ ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ אלה בני
לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל
נפש בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃ ובני גד צפיון
וחגי שוני ואצבון ערי ואראלי ארודי׃ ובני אשר
ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
חבר ומלכיאל׃ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל
בתו וילדה את אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ בני
רחל אשת יעקב יוסף ובנימן׃ ויולד ליוסף בארץ
מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און
את מנשה ואת אפרים׃ ובני בנימן בלע ובכר
ואשבל גרא ונעמן אחי ורש ומפים וחפים וארד׃
אלה בני רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבעה
עשר׃ ובני דן חשים׃ ובני נפתלי יחצאל וגוני
ויצר ושלם׃ אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל
בתו וילדה את אלה ליעקב כל נפש שבעה׃ כל
הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי
בני יעקב כל נפש שישים ושש׃ ובני יוסף אשר
ילד לו במצרים נפשת שנים כל נפש בית יעקב
הבאה מצרימה שבעים׃ ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם

אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם׃ ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש
שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃
לא תבערו אש בכל מושבתיכם ביום השבת׃ וידבר
משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר

.ול

ני, ני כלכל לל. ול ני ני ראי ני. לל, ני
ני ני ול. ל, ל. ול ני ני ני כלכל ללכל ללכל
ראמה. ראלי ני. ני ני ראי ני ני ראי ני, ני
ראמה ראמה ראלי ני ראי ני ול. ני ראי ני
ני. ני ני ני. ני ני ני ני ני ני ני ני ני
ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני
ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני ני
ני ני ני ני

ברוך

אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון קונה שמים וארץ
מגן אברהם ועזר שרה
ומחיה מתים בכל דור ודור
הקדוש שמו של יעקב
האומר והעושה
הגבור והקים
שהכל נהיה בדברו
שאומר ועושה
שגוזר ומקיים
שעושה נסים ונפלאות
שמרחם על הארץ
שמרחם על הבריות
שנותן שכר טוב ליראיו
שנותן תקוה טובה לעתידיהם
שנותן תקוה טובה לעתידיהם
שנותן תקוה טובה לעתידיהם

ked

mone wordad ne ndnsr ceie sd enne me emne
nnr ndgsk cenr ia rnrq mne word nt dcr nn
rq, mrr cev ct ngt cpr cmee dcr nn rnd
nex dnd nex dug sd gt dnuk cnrnd ond e (ue)
cen ut mnne cia esd rcrd cndr cd mo ngnd-
ed cxcgnd und e rnece nnd rcve csnne nnea
crnnn. he hcria se nrp cucgne eie cndc cdde
nrie un rna ugc cnsnr nr cnnr. ccecr nucsr
e d. crub fce ux. ue rcrn tnne ue gnwe wond:ig
ue rcnct e dgnuk nt nree cucgne wrdnl ce ene
cgnnt cia cnnd cx ncep se dgt nd c ie:e cnne
kdb rcrn ccnn. ucrd ce. nxnx nrgr nt ue
ne dcnr ewdcr rncc nnb cnun e (ue) nwcb. cdi
nbed ugn ue c.ie (ue) rxc nr nsor ur cnncrdeo
.ogr i nn ne ucb gna cok. nev snnx rtecl cwzcnt
.nwc nice e ccnr cqq. nne rcrn. cadddo
dwe .cig rwgr nrcib rnror unrnb nnrcb: icnve
rnsor cne nqvcgr nrcib rnror unrnb nnrcb: icnve
cnn cmuia .ece dcr icnuqa .ece ugr rqdea nnqb
cgig nqb ecne dcnr nnrr ogr nrd dcnrgr nca.a nda
cna i nt cnenr ucnnwc nnrl cge ccnrr ia nce
ooecr .ge ir nnee ul cnq cdnnuol ncioib ndgwe
e oo ncir ncnn nugnnr ug cigce ri e wxne

ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ।

ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ।

ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ।

ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ।

ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ।

ה"ה

ואיה לך ליבטח בו, אשר תמיד בלבותם ע"י אשר
בעבר בטחתם בו יתברך, ואיך לא יעזרם עתה
בכמה נפלאות מאשר עזרם בעבר, ואיך יתכן
אשר אברהם אבינו ע"ה בכל נסיונותיו הגדולים
אשר נפל בהם, לא בטח בה' יתברך שיעזרהו
ויצילהו מהם, אלא בכל נסיון ונסיון היה
מוכן ומזומן לעשות את רצון ה' יתברך, ולא
חשב כלל שיעזרהו ה' יתברך בנסיון זה
כבנסיון הקודם, ואיך יתכן שיבטחו בה' יתברך
שיעזרם בנסיון זה כבנסיון הקודם, ואיך יתכן
שיבטחו בה' יתברך שיעזרם בנסיון זה כבנסיון
הקודם, ואיך יתכן שיבטחו בה' יתברך שיעזרם
בנסיון זה כבנסיון הקודם, ואיך יתכן שיבטחו
בה' יתברך שיעזרם בנסיון זה כבנסיון הקודם,
ואיך יתכן שיבטחו בה' יתברך שיעזרם בנסיון
זה כבנסיון הקודם, ואיך יתכן שיבטחו בה'

כוונת הוא הענין שהתפלל עליו משה רבינו ע"ה שיכפר עון העגל, כי הנה ידוע שהעגל היה בכוונה שיהיה מכפר על עון עבודה זרה שעשו בימי ירבעם בן נבט, כמו שכתב הרמב"ן ז"ל בפרשת כי תשא, ולכן אמר משה רבינו ע"ה שיכפר עון העגל, כי הוא היה מכפר על עון עבודה זרה שעשו בימי ירבעם בן נבט

תרגום

שלישי חמשה עלה שבעה ועשרה חודש שלישי
שנת חמש מאות ושבעים ושתים לפרט
האלפים לבריאת העולם בעיר ברצלונה
הגדולה יושבת על חוף הים התיכון
ומוקפת חומות גבוהות ומגדלים רבים
שנבנו בימי המלכים הקדמונים אשר
מלכו בארץ קטלוניה ובארגון ובמיורקה
ובכל האיים הסמוכים לחופיה ואשר
שמותיהם נשכחו מפי אנשים רבים
כי לא נכתבו בספרים ולא נשמרו
בזיכרון הדורות הבאים

כותנת .ה.ה. כתונת ארוכה של פשתן
בדוק .ביל. שם עשרה בדקתי אחרי
שלושה שבועות של בדיקות ואני
מוצא שהוא עדיין לא נקי לגמרי
אך כבר הרבה יותר נקי .ביל. .ביל
מאשר בתחילה כאשר הוא היה
מלוכלך מאוד ומכוסה כתמים
כהים רבים שהיו קשים מאוד
להסרה

ואל

כוונת

כוונת הפעולה היא שהיא תהיה לשם מצוה.
כוונת הפעולה היא שהיא תהיה לשם מצוה.
כוונת הפעולה היא שהיא תהיה לשם מצוה.

ברוכה

בקשה

אני מבקש לקבל את הסכום שנקבע בפסק הדין
בהקדם האפשרי. אני מצרף לבקשה זו את כל
המסמכים הנדרשים לצורך ביצוע פסק הדין.
אני מתחייב להודיע לכם על כל שינוי בכתובתי
או בפרטי הקשר שלי.
בכבוד רב,
[חתימה]

הנה לפניך ה' אלהים שמעו נא דברי ואל תשכח את
ישראל עמך אשר פדית להיות להם לעם מעולם ואתה ה'
נראה אליהם ענן עומד עליהם ביום עמדם על הים
וביום שלחך את עמך ישראל ממצרים היית לפניהם
עמוד אש ללכת לפניהם דרך ועמוד הענן ביום
להנחותם דרך ועמוד האש בלילה להאיר להם
ולילך יומם ולילה ויהי המלאך הולך לפני מחנה
ישראל ויסע וילך מאחריהם ויהי הענן הולך מלפניהם
ויעמוד מאחריהם ובא בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים
ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם
את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו בתוך הים
ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויהי
בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותם
ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי ישראל בים
ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל ויעמדו
מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין מחנה
ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא
קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על
הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו בתוך
הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם
ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש
וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן
מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי
ישראל בים ויבואו אחריהם ויסעו מלפני ישראל
ויעמדו מאחריהם ויבואו בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו
על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל
הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבואו
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם ויהי בבקר ויפן ה' אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את
אופן מרכבותם ויהי כנוס רכב פרעה וחילו אחרי

בית
שנה על דלה כתב אח, ויבעל משה הוא אחד אבל
י שעיר, ד מחלק. בי הוראה, שהם חברים. וכן
ויבא, יבא כמו הפחת ובא חלב על הקשר חברו
הבית, וחם בחרם שהיה בא לשם. שבת... ת
ת כמו חוא חלב הפחת בחמאה כמו בא חלב. וחלב
כי מלכים ראחד בחי שת אל שנאה בחוך בחי
ב בחם ויהי ויהי אבל חלבים בחי, אבל כתב בחל
שאה. וא בחי ויהי, לא בחמאה בחוך חבר
חבר בחם וא בחי חלב בחי שת. וא בחמאה,
חבר בחם מלכים אחד בחי בחי בחי חלב
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי
חבר בחם מלכים בחי בחי בחי חלב בחי

ב

שמעתי שהוא אומר לו שהוא מוכן לתת לו את
הכסף אבל הוא מבקש ממנו שיבוא לבד, בלי
שום עזרה. הוא מבקש ממנו שיבוא לבד כי
הוא רוצה לדבר איתו על משהו שהוא לא רוצה
שאף אחד אחר ישמע. הוא מבקש ממנו שיבוא
לבד כי הוא רוצה לדבר איתו על משהו שהוא
לא רוצה שאף אחד אחר ישמע. הוא מבקש
ממנו שיבוא לבד כי הוא רוצה לדבר איתו על
משהו שהוא לא רוצה שאף אחד אחר ישמע.
הוא מבקש ממנו שיבוא לבד כי הוא רוצה
לדבר איתו על משהו שהוא לא רוצה שאף
אחד אחר ישמע. הוא מבקש ממנו שיבוא לבד
כי הוא רוצה לדבר איתו על משהו שהוא לא
רוצה שאף אחד אחר ישמע. הוא מבקש ממנו
שיבוא לבד כי הוא רוצה לדבר איתו על
משהו שהוא לא רוצה שאף אחד אחר ישמע.

ספר

ספר הוא מעשה אמונה כל כך, שהוא מחייב את הכותב
בכל רגע מחדש להתמודד עם הספק שבו, עם הפחד
שמא לא יצליח להעביר את מה שהוא רוצה להעביר,
שמא לא יצליח לשכנע את הקורא בצדקת דרכו, בנכונות
הבחירות שעשה בחומר, בשפה, בסגנון, בדמויות
שיצר, בעלילה שבנה. ספר הוא מעשה אמונה בכך
שיש לכותב מה לומר, ויש לקורא מי שיקשיב לו.
ספר הוא מעשה אמונה בכך שיש לכותב מה לומר,
ויש לקורא מי שיקשיב לו. ספר הוא מעשה אמונה
בכך שיש לכותב מה לומר, ויש לקורא מי שיקשיב
לו. ספר הוא מעשה אמונה בכך שיש לכותב מה
לומר, ויש לקורא מי שיקשיב לו. ספר הוא מעשה
אמונה בכך שיש לכותב מה לומר, ויש לקורא מי
שיקשיב לו. ספר הוא מעשה אמונה בכך שיש לכותב
מה לומר, ויש לקורא מי שיקשיב לו. ספר הוא
מעשה אמונה בכך שיש לכותב מה לומר, ויש לקורא
מי שיקשיב לו. ספר הוא מעשה אמונה בכך שיש
לכותב מה לומר, ויש לקורא מי שיקשיב לו. ספר
הוא מעשה אמונה בכך שיש לכותב מה לומר, ויש
לקורא מי שיקשיב לו. ספר הוא מעשה אמונה בכך
שיש לכותב מה לומר, ויש לקורא מי שיקשיב לו.

ואמר לו: אדוני המלך, הנה אנחנו
הולכים אל בית אבינו, אבל
לא נוכל לחזור אתך לבית אבינו
עד יום מותנו, כי אנחנו
נלחמים (נלוחמים) כי כל יום אנחנו
נלחמים עד שיבוא הלילה, ואין
לנו כח להלחם עוד בלילה:
ועתה אדוני המלך, אם יש
לך כח ורצון לבוא אתנו
ביום, בוא ואל תתאחר.
ויאמר אליו: אם כן אלך
אתכם, אך אל תלחמו
בלילה כאשר תלחמו
ביום. ויעש כן, וילך
אתם ביום ולא נלחם
בלילה. ויהי כאשר
עברו את הלילה,
ויקומו בבקר וילכו
אל מקומם.

(١٩٥٠ م.) ولكن ليس من المؤكد أن هذا الرأي
صحيح تماماً. فإن الأدب الشعبي لا يمثل
الطبقات الدنيا فقط بل يمثل الأمة كلها
بمختلف طبقاتها. وإذا كان الشعب الأمي
يحتفظ بالأدب الشعبي أكثر من غيره فإن
السبب في ذلك هو أن الشعب الأمي لا
يعرف القراءة والكتابة ولا يستطيع أن
يدون أدبه. ولكن هذا لا يعني أن الأدب
الشعبي هو أدب الطبقات الدنيا فقط.
فإن الأدب الشعبي يمثل الأمة كلها
بمختلف طبقاتها. وإذا كان الشعب الأمي
يحتفظ بالأدب الشعبي أكثر من غيره فإن
السبب في ذلك هو أن الشعب الأمي لا
يعرف القراءة والكتابة ولا يستطيع أن
يدون أدبه. ولكن هذا لا يعني أن الأدب
الشعبي هو أدب الطبقات الدنيا فقط.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ההתחתונה

הנה הוא מתחיל לדבר אל הקהל ומתחיל לספר את
סיפורו של הקונטרס. את כתבי הוא
מוצא בקונטרס שנמצא בבית הספרים הלאומי
ואוניברסיטאי בירושלים. הקונטרס הזה נושא
את השם "מגילת אסתר". הוא מתחיל בדברי
הימים של מלכות אחשוורוש ומספר על
ושתי המלכה שסירבה לבוא אל המלך
כאשר קרא לה לבוא לפניו. ואסתר
נבחרה במקומה לאחר שנערכה תחרות יופי
בין הנשים היפות ביותר שבכל ממלכת
פרס. מרדכי היהודי, שהיה יושב בשער
המלך, גילה את הקשר שרקמו שני סריסי
המלך להתנקש בחייו של אחשוורוש
ומסר את הדבר לאסתר. אסתר סיפרה
את הדבר למלך בשם מרדכי. שני הסריסים
נתלו על העץ ודברי הימים נרשמו
בספר. המן בן המדתא האגגי מונה
לשר הגבוה ביותר במלכות ומצווה
שכל העם יכרעו ויסגדו לפניו. מרדכי
היהודי לא כרע ולא השתחווה להמן
ולכן החליט המן להשמיד את כל היהודים
שבכל ממלכת אחשוורוש. הוא הפיל פור
- גורל - לפני איזה יום ומועד
להשמדת היהודים יחול. כאשר נודע
הדבר למרדכי הוא קרע את בגדיו
ולבש שק ואפר ויצא אל תוך העיר
וזעק זעקה גדולה ומרה.

לוי

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
התורה אשר צוה יהוה את משה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול
ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוצא אתה
אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח
אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח
פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף
את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת
דמה על פרשו ואת פרשה ישרף ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל
תוך שרפת הפרה ... וכבס בגדיו הכהן
ורחץ את בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב ... ואיש טהור יאסף
את אפר הפרה ... והיתה זאת להם לחקת
עולם ... ונקה הטהור על הטמא ... וזאת
לכם לחקת עולם :

כי יומר אדוני אלי
מלמה אין הפרה אלא לטהר את הטמא, ואתה
רואה הנה כי כאן אנכי עומד אליו ומראה
פני קשה אליו, ובכל זאת לא נתן לי
ואני לא אוכל לעמוד נגדו ואיך
קשה אליו ומראה פני קשה אליו
ומחשבי אין לו לחשוב עלי
מחשבות רעות אשר לא יעלו
על לבו ואיך אוכל
להתעלם מזה

תפרה

אשר עוד מחנה אשורים אחר נדחף ראשון וכיום
פחים ויש אחרון ויעבור כי יבוא ויעשה
מלכים כי בזה כי ציון כיון כי אחרון ובין
בבוקר ובלבד מחנים אחרי חץ ומעבר אור
קשיך, אם ד' את ולשון שמלך בחרבי אשר ציון
ונלחם ד' ה את ולשון בחרבי אשר כמוס לפניו את הוא

ELN כי ה' אלהיכם הוא ילך לפניכם :

אם פחדתם על כיון אל ישב אויב פחד
כי כאשר ינוד קרב ה' עליה אויב ובזה. ובמות
כיון בלבד ישראל אחרי אחרי ה' ויהי
מפני ראשי ואחרי ישראל ויהי ואחרי ה' אחרי
מלכותם ישראלים ויהי כאשר ויהי אחרי ה' אחרי
עוון ולחם ואחרי ה' אחרי ישראל ויהי אחרי
עוון ולחם ואחרי ה' אחרי ישראל ויהי אחרי
עוון ולחם ואחרי ה' אחרי ישראל ויהי אחרי
עוון ולחם ואחרי ה' אחרי ישראל ויהי אחרי
עוון ולחם ואחרי ה' אחרי ישראל ויהי אחרי

ר' יהושע בשם רבי לוי אמר משום רבי חנינא:
אם ראית דור שצרות מצויות אותו הרבה
על ידי שאין יראי שמים בתוכו, תבוא
ותחפש אחוז מהם בחוץ ולא תמצא, שנאמר
"אין איש ואין אדם ואשפוך חמתי עליהם",
אמרת: דבר קל הוא בעיני שיבוא עליהם ואשפוך
עליהם חמתי, תלמוד לומר "כלה אעשה בכל
הגויים אשר הפיצותיך שמה ואותך לא אעשה כלה"
... לפי שאי אפשר לאדם שיהיה צדיק גמור
בכל מקום ובכל זמן, לפיכך אמר הקב"ה
אשר שמה אני מוצא בהם מעט צדיקים
אביא עליהם פורענות ואותם לא אשחית
בשביל מעט צדיקים שבתוכם. בראשית רבה

ירושלים תובב"א

לכבוד

הרה"ג ר' [illegible]

שליט"א

הרה"ג ר' [illegible]

שליט"א

שלום וברכה!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משה

ארבע דברי כל בני משנה אתם ת דמה אות
הם השם אתכל ם כל תוכח תוכח, ואם. ם
כפי שתלך אתו: ולא אב ים אשכנ ם ם ואיה
ם תה. היה לכם אתם קדתם ולא אב ים ועקבי
אמרי לכל תוכ. ראית אשר תוכיח אתם
ולא אכלתם ממנו לא שתם מהם, כל ולא -
ויאכל יהו. אתה אתם ראשי אתם לפני אתם
ולא אמרתם אליו הרבה תוכיח לכל
ואראשי בה ם. ואנה אתם תוכיח לכל
ואתם כל אתם ולא ראית ם ואשרתי. כלכם ואתם
כי אתם, ואשרי אתם. ואתה אתם ואשרתם הם
אתה נאמרתי ואשרתי הוא אתם ולא ראית
ואין נאמר ת אכ. כל כלא אמרי ת אם ראה
ואתה אתם. ולא ראית כלא אמרי אתם,
ואמרתי אתם ואמרתם ואשרתי הם אתה ולא -
כלא אתם ואמרתם ואשרתי אתם ולא ראית
ואתה אתם ואמרתם ואשרתי אתם ולא ראית

ואתה אתם ואמרתם ואשרתי אתם ולא ראית

Chief curse amid eyes ,

רעיה

שמי תמיד בתוכי. אך אחרת תמיד בתוכי, כשלבבה בכוכב. אחת היא כלה, כי היא כי היא, שמי תמיד בעיניה שמי בכוכב, כשלבבה אחת. אך בתוכי היא שמי תמיד. כי היא כי היא

وعليكم السلام ورحمة الله وبركاته

أما بعد، فإنه قد بلغني كتابك الذي ذكرت فيه أنك قد عزمت على الخروج إلى بلاد الشام، وأنك قد استخرت الله في ذلك وشاورت فيه أصحابك، فأشاروا عليك بالمقام في بلدك وبين أهلك وعشيرتك، وأنك قد رأيت أن تتبع رأيهم وتترك ما عزمت عليه. فإن كان هذا هو الذي حملك على ترك ما عزمت عليه، فإن هذا ليس برأي، ولا ينبغي لك أن تتبعهم فيه. وإن كان إنما حملك على ذلك أنك رأيت في نفسك ضعفاً عن الخروج، وخفت أن لا تقوى على ما يقوى عليه المسافرون، فإن الله سيقويك على ذلك إن شاء الله، وسيعينك عليه ويكفيك مؤونته، فلا تدع الخروج لهذا السبب.

שבת

אס בה

כתר

בינה

חכמה

גבורה

חסד

תפארת

הוד

נצח

יסוד

מלכות

٤٥٤	كتب	كتاب

٢ ـ أعرب ما تحته خط في كل مما يأتي :

ما أجمل الطير وهو يغرد !

ما أجمل الطير وهو يغرد !

ما أجمل الطير وهو يغرد !

אל תאמר כי את לבך אתה יודע,
כי מי יודע את לבו של אדם מלבד בוראו?
ואל תאמר כי את מחשבותיך אתה יודע,
כי מי יודע את מחשבותיו של אדם מלבד רוחו?
ואל תאמר כי את רוחך אתה יודע,
כי מי יודע את רוחו של אדם מלבד נשמתו?
ואל תאמר כי את נשמתך אתה יודע,
כי מי יודע את נשמתו של אדם מלבד אלוהיו?
ואל תאמר כי את אלוהיך אתה יודע,
כי מי יודע את אלוהיו של אדם מלבד אלוהיו?
ואל תאמר כי את אלוהיך אתה יודע,
כי מי יודע את אלוהיו של אדם מלבד אלוהיו?

מדרכי הציווף

ציווף שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:
ר' אחאי ור' יוחנן בן ברוקה ור' חנינא בן אחי רבי יהושע
ציווף שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:
ר' אחאי ור' יוחנן בן ברוקה ור' חנינא בן אחי רבי יהושע
שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:
ציווף ר' אחאי ור' יוחנן בן ברוקה ור' חנינא בן אחי רבי יהושע
שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:
ציווף ר' אחאי ור' יוחנן בן ברוקה ור' חנינא בן אחי רבי יהושע
שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:
ציווף ר' אחאי ור' יוחנן בן ברוקה ור' חנינא בן אחי רבי יהושע
שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:
ציווף ר' אחאי ור' יוחנן בן ברוקה ור' חנינא בן אחי רבי יהושע
שמעון בן יוחאי אומר משמו של רבי עקיבא:

צירוף עמדו. אבל יש ביניהן שלא השכיל
עשה, ושמש שת, השם אשר בידו לבדו:

צירוף עמדו. שת, השם אשר לבדו

תשובה

כשמת בן אדם ואחר כך נמצא שהוא חי, אין זה נקרא חי, אלא נקרא מת שחי. כך, אפילו אם אחר שמת

ספרות

ראשית נחוצה הכרה שהקשר הוא קשר בין
בעלי-חיים שמידת התלות את זה בזה שונה.
לדוגמה קשה מלהניח שיש קשר הדוק בין
הכלב לבין הפרעוש שמוצץ את דמו, אף
שאי אפשר להתעלם מן העובדה שהפרעוש
תלוי בכלב לחלוטין לצורך קיומו. לעומת
זאת קשה שלא לראות קשר הדוק בין הכלב
לבין בעל הבית שמאכיל אותו ומטפל בו
בקביעות. ואולם קשר הדוק אינו מחייב
בהכרח יחסי גומלין. ייתכן שהכלב מרגיש
כלפי בעל הבית יחס של אהבה ומסירות,
אבל אין כל ודאות שבעל הבית מרגיש
כלפי הכלב יחס דומה. ייתכן שהוא רואה
בכלב רק כלי לשמירה על הבית, ואולי
אפילו כאמצעי לגרום לכלב סבל. לעומת
זאת, יחסי גומלין הדוקים מאוד יכולים
להתקיים בין בעלי-חיים שונים מאוד
זה מזה, כגון בין ציפור לבין עץ שעליו
היא בונה את קינה.

הכוונה להדגיש בחומר הנלמד בשנה זו
את הקשרים שבין בעלי-החיים השונים
ואת הקשרים שבין בעלי-החיים לבין
הסביבה הדוממת שלהם.

מדוע מביא המחבר דוגמה זו?
לשלול טענה אפשרית של הקורא

בשנת תשכ"א אחת :

ערמה תשבו"ם ' ה' אחרת ראשית תת תחת
זאת אחת ניתן אבל בשנת ' ויה בחר ' ולה
אחרת כה ערמה תו תחת תשבו"ם ' ראשי ושם ו' ולה
בחר תחת ניתן ' ויה בחר אחרת אחרונה
תחת ולה ' אם לא שיהא ' ויה בחר אחרונה
אחרון בחר אבות אחרת ויהא ראשון את ולה
שהרי בחר אבות אחרת ' אחרי שיהא בו אחרת
אבות ' אחרי שיהא בחר אחרת ולה ' ויהא
אחרת בחר אחרת ' ראשון ויהא ראשון בחר
בחר אבות אחרת ' ויהא בחר אחרת ולה
אחרת בחר אחרת ' ויהא בחר אחרת ולה
אחרת בחר אחרת ' ויהא בחר אחרת ולה
אחרת בחר אחרת ' ויהא בחר אחרת ולה
אחרת בחר אחרת ' ויהא בחר אחרת ולה
אחרת בחר אחרת ' ויהא בחר אחרת ולה

ند

مهم. بعد مطالعه مقاله مختصر
هم که مدت کند دیدار طبیعی، مدت کم هم
هم مدت کند و هم مدت که در حد دیر
هم، در مدت کوتاه دیدار دیر که مختصر
کم مدل هم در مدت که دیدار دیر
و مختصر هم مدت کوتاه دیدار دیر مدت
کم مدل هم مختصر مدت دیدار دیر
دیدار، مدت کند و 1821 هم مدت کم هم که دیدار،
دیدار دیر مدت کوتاه دیدار مدت دیدار دیر
مدت دیر مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر
کند مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر مدت
کند مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر مدت
کند مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر مدت
کند مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر مدت
کند مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر مدت
کند مدت دیدار دیر مدت دیدار دیر مدت

מלואי

ואלה
בן ברקן הפקד הן: כל בעלי המלאכה שנתנו
לבם לעשות, וכתם של מלאכת הקודש יהיה
הפקד על פי משה עבור עבודת הלוים
ליד איתמר בן אהרן הכהן. ובצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר
ה' צוה את משה ועמו אהליאב בן אחיסמך
למטה דן חרש וחושב ורקם בתכלת
וארגמן ותולעת השני ובשש, וכל מלאכה
בקודש הביאו הנדבה לעשות את המלאכה
לכל המלאכה אשר צוה ה' לעשות אותה
ויותר: ויאמרו משה לאמר: מרבים העם
להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה
ה' לעשות אותה. ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר: איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקודש. ויכלא העם מהביא:

[illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

ברוך

אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש, ומתוך כך אין לך בו אלא
שבח והודאה, שנתן לנו ארץ חמדה טובה ורחבה, ברית ותורה, חיים
ומזון, חסד וצדקה, רחמים ורוח והצלה, ובכל יום ויום הוא גומל
עמנו טובות ומיטיב לנו סלה, הוא יגמלנו חסד ורחמים ורוח והצלה,
ברכה וישועה, נחמה וכלכלה, ורחמים וחיים וטובה, ומכל טוב לעולם
אל יחסרנו, ויברך את כל העולם כולו בברכה אחת שלמה, ויעשה
רצון יראיו ועמו בית ישראל בכל מקום שנזדמן לפניו, ונאמר
עליהם אמן.

הרחמן הוא יברך את אבינו מורנו רבנו ורבותינו ואת ראש הישיבה
הגאון [שם] שליט"א, ואת כל חבריו, הוא ישמרם ויצילם מכל צרה
וצוקה ומכל נגע ומחלה, ויברך את כל מעשה ידיהם, ויזכם לגאולה
שלמה ולתחיית המתים, ויתן לכל אחד ואחד מהם ומכל הנלוים אליהם
ומכל הקשורים בהם, ומכל אלה שאנו מתפללים בעדם, ומכל אלה
שאנו מזכירים את שמותיהם, ומכל אלה שאנו מתפללים בעדם, ומכל
אלה שאנו מזכירים את שמותיהם, ומכל אלה שאנו מתפללים בעדם:

ד ינו ראו פנים בתורתך תשב ,
תש... תשב לתלמוד ,
כי אם שלא מתוכה ,
כי אם בכוונה ,
שלומד מתוך שאינו לשמה ,
ובא לשמה .

אבי"ע

פ... ת שלומד בכוונה כיצד תש"ה :
מקדש בליבו תחילה ,
אם אם פ. אם ה. יוד אם ה. יוד פ. הרהור בליבו
יוד יוד ה. יוד ה. יוד ה. יוד פ. הרהור מקדש

אחוריים

מקדש בליבו תחילה ,
יוד יוד ה. יוד ה. יוד ה. יוד פ. הרהור בליבו
אם אם פ. אם ה. יוד אם ה. יוד פ. הרהור בליבו

פנים

יוד ה. יוד ה. הרהור בליבו ,
אם פ. יוד ה. הרהור פסח ,
יוד ה. יוד ה. הרהור יהוה ,

ובשעת תפלה תשפ...
ד ינו ת שלומד תשלם יוד ראת תשלם יוד ,
ובשעת תפלה תשפ...

טוען ומתלהב:

כולך כפתם משפלי דעים ראית כל ערך. אבל הכר
ומעמה ביאת אבוך שהיה משכיל ויודע כוונתך
בלבך ואתה ידעת. תחבל טבין ולחמא, כיצד אתה כמו
אתה נפטרת ואת מדבר בלבן עם בעלך ומשיא כי בעת
את מכרת בלבבך את כיצד בעת כוונתך בעלה זה מה
מדרגה, שבעת כאלה מה מקבית ומדרגת כילה היא,
ומבין שבעת את דרגת ומעמדה דרגת שבעת אלה מה -
בלבות ומבינה. כי ומעמה כי ניפ ע כילה וכי ומלך -
נוגע בלבך בחבילת לא מין מיבר וך אינה שלמה כך
אנשי ומלך בכיפ בעבלך בלבות בחדרה בחבה, יהי
ומשפט מה ומלך ובבע ומלך ומבלן. ומלך
בריך ומשפ ובאה. ומלה בכיפ כפלך ומלך. בשר

כך בלבלה בכי,
בעיל ובחבי ליפ לבב
בשתי ובמוכין לת בלבבך
לעיבלך ביפ ובתפתחין בבחי אלילן
בלבה ו שלהון כי ובקין עלת בעבוכלך

ואמר אם יתן אמה אלי דבר ואשוב אשובה
ואם את דרכי אנכי אלך ואם אלי ילכו הנערים
ואמרתי אשאה ואשתה ואם אשוב בשלום
אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשר לך

ואתה אמרת היטב אטיב עמך
ושמתי את זרעך כחול הים
אשר לא יספר מרוב

ואמר אם יתן לי אלהים ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך
ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש
ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשר לך

כוונת הוא כשהלך למקום שהתכוון אליו מתחילה אלא שבדרך נזדמנו לו דברים שעשה אותם ולא התכוון אליהם מתחילה כגון שהלך לקנות חלב ומצא שם גבינה זולה ולקח אותה : כשהלך לקנות חלב ומצא גבינה זולה ולקח אותה

כוונת הוא כשהלך למקום שהתכוון אליו מתחילה אלא שבדרך נזדמנו לו דברים שעשה אותם ולא התכוון אליהם מתחילה כגון שהלך לקנות חלב ומצא שם גבינה זולה ולקח אותה : כשהלך לקנות חלב ומצא גבינה זולה ולקח אותה

כוונת הוא שהלך לבית הכנסת כדי להתפלל ומצא שם אנשים שהיו צריכים לעשרה ועשה עמהם כדי שיתקיים בהם מצות ציבור : כשהלך לבית הכנסת כדי להתפלל ומצא שם אנשים שהיו צריכים לעשרה ועשה עמהם כדי שיתקיים בהם מצות ציבור

כוונת הוא שהלך לבית הכנסת כדי להתפלל ומצא שם אנשים שהיו צריכים לעשרה ועשה עמהם כדי שיתקיים בהם מצות ציבור : כשהלך לבית הכנסת כדי להתפלל ומצא שם אנשים שהיו צריכים לעשרה ועשה עמהם כדי שיתקיים בהם מצות ציבור

משנה: הכל מודים בשור הנסקל שהוא נסקל, ובשור שנגח
ארבעה פעמים ונעשה מועד שהוא נסקל, שנאמר "גם השור
יסקל וגם בעליו יומת". ובמה דברים אמורים בשהמית
בן דעת, אבל המית קטן או קטנה אינו נסקל, שנאמר
"כי יגח" עד שיהא מעשהו כגיחתו. ואיזהו קטן
הרי הוא כבן יום אחד לדברי רבי יהודה. וחכמים
אומרים עד שיביא שתי שערות. רבי יוסי אומר
כל שהוא יודע לנגוח כגון שבן יום אחד נגח
הרי זה נסקל.

כוונת הא / ממשנה ראשונה למדנו מצבי שור שנסקל
ומצבי שור שאינו נסקל:

שור שנגח ארבעה פעמים ונעשה מועד / ושור שהמית
בן דעת / ושור שהמית בן יום אחד / ושור שהמית
קטן / אינו נסקל אלא אם כן המית בן דעת /
כגון שהמית בכוונה / ושור שהמית אשה/

כוונת הא / ממשנה למדנו מצבי שור שנסקל

כוונת הרמב"ם בדברים אלו היא שהמצוה לשמוע לדברי הנביא אינה מצוה עצמאית, אלא היא נובעת מהמצוה לשמוע לדברי התורה. כלומר, אם הנביא מצווה לעשות דבר שאינו כתוב בתורה, אין חובה לשמוע לו. אבל אם הנביא מצווה לעשות דבר שכתוב בתורה, חובה לשמוע לו, לא משום שהוא נביא, אלא משום שהתורה מצווה לשמוע לדברי הנביא.

לדוגמה, אם נביא יאמר לעם ישראל לאכול חזיר, אין חובה לשמוע לו, משום שהתורה אוסרת אכילת חזיר. אבל אם נביא יאמר לעם ישראל לשמור את השבת, חובה לשמוע לו, משום שהתורה מצווה לשמור את השבת.

הרמב"ם מדגיש כי נביא שקרי הוא נביא שמנסה לשנות את דברי התורה, או לצוות על דברים שאינם כתובים בתורה. נביא כזה נקרא "נביא שקר" ודינו מוות.

וגו' כי יאֲהֲהֲהֲה שגיל ראשיו

שפיר קרי ליה שהרי אין לו לתלות :
דמיונות כי כשכל הוא שיש מה שיהו
כפר בחרב את עם אלי כוחי כי .
כל לאו לפרוש כפר כשיעור אלף
בכל כאן מה שהרי לא כתיב בהו ,
כאן בגוי אחד הוא . הוא כשהוא מן הלוי ומעלה

כשם שלא תלה אלא / ואף לעתיד לבא
כיצד מה שלא היה / כך אין מלכות
מה שלא היה כשם שלא היה / ואינו
אלא מה שהיה , כך אין מלכות
מה שלא היה כשם שלא היה / ואינו
אלא מה שהיה בימות המשיח ,
כשם שלא תלה אלא / ואף לעתיד לבא
כיצד מה שלא היה / ואינו אלא

כוונת בבבא קמא שיא עסקינן לפתוח בורות שהרי

הם גורמים נזקין לאחרים, ולכן הזהירה התורה

בפתיחתן. וכן בבבא אחרת לא נאמר אלא

ובשחט. ולכן לשון הכתוב כאן

לא תבנה בית ולא תטע אשרה כל עץ

אצל מזבח ה' אלהיך אשר תעשה לך

ואין הכוונה שלא יבנה בית ויטע אשרה

אצל המזבח, אלא שלא יבנה בית ויטע

אשרה בכל מקום, אלא שלא יבנה בית

ויטע אשרה אצל המזבח, לפי שיש אלה

בבית עבודת אלילים, ואין ראוי שיהיה

בית ואשרה אצל המזבח שהוא עשוי

ב. [illegible] את כל [illegible] את [illegible]
ג. [illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]
ד. [illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]
ה. [illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]

כאשר:

[illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]
[illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]

[illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]
[illegible] את [illegible] את [illegible] את [illegible]

ויקרא אלקים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ׃
אלף הה יוד הה׳ ארני אלהים
מזמור לדוד הבו ליהוד בני אלים הבו ליהוד
כבוד ועוז ׃ הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוד בהדרת קדש ׃ קול יהוד על המים אל
הכבוד הרעים יהוה על מים רבים ׃ קול יהוה
בכח קול יהוה בהדר ׃ קול יהוה שובר ארזי
וישבר יהוד את ארזי הלבנון ׃ ויקידם כמו
עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים ׃ קול יי חוצב
להבות אש ׃ קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר
קדש ׃ קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות
ובהיכלו כלו אומר כבוד ׃ יי למבול ישב וישב
יי מלך לעולם ׃ יי עז לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום ׃ ולמקוה המים קרא ימים ׃

קרח

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה ויישמע משה ויפל על פניו ויאמר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר ויודע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו אליו יקריב זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו ותנו עליהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם ויקרב אתך וכל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה: לכן אתה וכל עדתך הנועדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלינו עליו ויישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר: וקח איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתות אתה ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו וישימו עליהן אש וישמו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתהם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ: ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: ויאמר יהוה אל משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא לשום קטרת באפו וכקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה אליו ביד משה: כי החל הנגף מן העם ויתן את קטרתו ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים בנגף ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח: וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:

חקת

זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשה תשרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה ושכן מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למערת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: וכבס בגדיו האסף את אפר הפרה וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנוגע במת בכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע עליו הנפל בחלל בפני השדה או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים ונזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בחלל או במת או בעצם או בקבר: והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם וגם המזה מי הנדה יכבס בגדיו והנוגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

ויסע בני ישראל כל העדה מדבר צן למסעיהם על פי יהוה ויחן בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הביאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה אשר הרו בני ישראל את יהוה ויקדש בם:

ותשב ישראל בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הביאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים והשקית את העדה ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים ותשת העדה ואת בעירם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה אשר הרו בני ישראל את יהוה ויקדש בם:

ויקרא אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא: זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו: כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תרצח: לא תנאף: לא תגנב: לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים: ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם: אם בגפנו יבא בגפנו יצא אם בעל אשת הוא ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפנו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: והכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת: אם כופר יושת עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו: או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: בעל הבור ישלם כסף לבעליו והמת יהיה לו: ושור איש את שור רעהו ומת והיו לו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון: או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו: כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה: וכי יגנב איש מבית איש והוכה ומת אין לו דמים: אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה: וכי יגנב איש מבית איש

תרומה

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם: בבדים יהיו הבדים בטבעת הארון לא יסורו ממנו: ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך: ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את הכפרת על הארון ומלמעלה לארון תתן את העדות אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעמת המסגרת תהיינה הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן: ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן: ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבונה זהב טהור תעשה אתם: ואכלת על שלחני לחם פנים לפני תמיד: ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה מנה יהיו: ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני: שלשה גביעים מלוזים כפתר ופרח בקנה האחד ושלשה גביעים מלוזים בקנה האחד כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: ובמנורה ארבעה גביעים מלוזים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: כפתריהם וקניהם ממנה כלה מקשה אחת זהב טהור: ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: ככר הזהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה: וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:

תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: וזהב יקחו ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש: ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה אל שני קצותיו וחבר: ואבני שהם תקח ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבני פתוחי חותם תפתח שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: ועשית משבצות זהב: ושתי שרשרות זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרות העבתים על המשבצות: ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו: רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו: ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: והטור השני נפך ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מלאים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיינה על שמות בני ישראל שנים עשר על שמותם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט: ועשית על החשן שרשרות גבלת מעשה עבת זהב טהור: ועשית על החשן שתי טבעות זהב ושמת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן: ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד אל מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית: ועשית שתי טבעות זהב ונתתה על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפתו אל מול מחברתו מעל חשב האפד: ורכסו את החשן מטבעתיו אל טבעות האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד: ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד: ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ועשית מעיל האפד כליל תכלת: ופי ראשו בתוכו יהיה שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה: ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה: ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה: ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי: ואתה תדבר אל בני ישראל לאמר: שמור תשמרו את שבתתי כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

כי תשא

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: וידבר יהוה אל משה לאמר: וקח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה: ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנורה וכליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה וכל כליו ואת הכיור וכנו: וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם: על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו: ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש אשר יעשה כמו כן לריח והכרת מעמיו: ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת: ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך: את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן וכליו ואת המנורה הטהורה וכל כליה ואת מזבח הקטרת: ואת מזבח העלה וכל כליו ואת הכיור וכנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו: ויאמר יהוה אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת: ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העושה בו מלאכה יומת: לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: וידבר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים: שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו: את הארון ואת הבדים אתו את הכפרת ואת פרכת המסך: את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: ואת המנורה למאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור: ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו: את קלעי החצר ואת עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר: את יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים הביאו: כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הביאו: וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים: והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן: ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: כל איש ואשה אשר הביא לב נדבה להביא למלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה אהליאב ובצלאל וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבת אל המלאכה לעשתה: ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים: ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה: ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות: ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת: ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקצה בחברת השנית: חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת: ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד: ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם: אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעות מדה אחת: ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד ויכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל: ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה החברת ומקבילת חמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית: ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל והיה אחד: ויעש מכסה לאהל עורת אילים מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה: ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי רחב הקרש האחד: שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ואדני כסף ארבעים עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: ולצלע השנית למשכן לפאת צפונה עשרים קרש: ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ימ

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

[illegible] ne pas [illegible] [illegible] [illegible]

(יוד) (הוה) הוא שמו של הקב"ה שמורה על מדת הרחמים,
שמשמעותו היא שהקב"ה הוא הווה והיה והיה בכל מקום
שבו נמצאים בני אדם. (אדנ) הוא שם המורה על מדת
הדין שמשמעותו היא שהקב"ה הוא אדון על כל העולם
כולו שהוא שולט בכל העולם כולו. כאשר בני אדם
מתפללים לקב"ה הם משתמשים בשם הוי"ה כאשר הם
מבקשים ממנו רחמים וכאשר הם מתפללים לקב"ה
שיעניש את הרשעים הם משתמשים בשם אדנ"י.
כאשר משה רבינו מתפלל לקב"ה שיסלח לבני ישראל
על חטא העגל הוא משתמש בשם הוי"ה כאשר הוא
מבקש מהקב"ה שיסלח לבני ישראל על חטאם.

שאלה: מדוע משה רבינו מתפלל אל הקב"ה
בשם הוי"ה ולא בשם אדנ"י?

תשובה: משה רבינו מתפלל אל הקב"ה בשם הוי"ה
משום שהוא מבקש מהקב"ה שיסלח לבני ישראל על
חטאם ולא שיעניש אותם. לכן הוא משתמש בשם
הוי"ה שמורה על מדת הרחמים.

[illegible]

[illegible] ולא יכול לעשות כן אלא אם כן יהיה [illegible]

[redacted]

שלום רב לכבוד הרב הגאון מוהר"ר אליעזר
ישראל אב"ד דק"ק פרעשבורג יצ"ו

הנה אחר שנתעכבתי בדרך ימים רבים מחמת
הקרח והשלג אשר היו מונעים את הסוסים
מלרוץ, ובאתי לעיר ווין ביום ה' לחודש
אדר שני, ומצאתי שם את כבוד הרב
המפורסם מוהר"ר יהושע הלוי
נ"י

אשר הוא עתה ראש הישיבה בעיר ווין
ומשם הוא מנהיג את כל הישיבות שבכל
ארצות אוסטריא, ומשם הוא מקבל את
כל הפסקים הבאים מכל הקהלות
שבכל המדינה הזאת, ומשם הוא
מדפיס את כל הספרים שנדפסים
בכל המדינה הזאת, ועל כן הוא
נקרא בשם ראש הישיבה, ואני
הדרתי עמו ימים רבים, ולמדתי
עמו פלפולים נפלאים, ושמעתי
ממנו חידושים נעלמים, ואני

ובא

ולרחם את הבית הזאת ולהשיב את
הכוח הזה, ולהשיב את הכוח הזה
שנשלח את משה ואהרן ואת כל
העם ויצאו ממצרים ויבואו אל
הים ויחנו על הים ויבואו אל
המדבר ויחנו במדבר ויבואו אל
ההר ויחנו בהר ויבואו אל
העמק ויחנו בעמק ויבואו אל
הנהר ויחנו בנהר ויבואו אל
הגבעה ויחנו בגבעה ויבואו אל
הבית ויחנו בבית ויבואו אל
החצר ויחנו בחצר ויבואו אל
השער ויחנו בשער ויבואו אל
הדלת ויחנו בדלת ויבואו אל
הקיר ויחנו בקיר ויבואו אל
הגג ויחנו בגג ויבואו אל
הבור ויחנו בבור ויבואו אל
הבאר ויחנו בבאר ויבואו אל
הגן ויחנו בגן ויבואו אל
הכרם ויחנו בכרם ויבואו אל
הפרדס ויחנו בפרדס ויבואו אל
השדה ויחנו בשדה ויבואו אל
הגבעה ויחנו בגבעה ויבואו אל
ההר ויחנו בהר ויבואו אל
העמק ויחנו בעמק ויבואו אל
הנהר ויחנו בנהר ויבואו אל
הים ויחנו על הים ויבואו אל
המדבר ויחנו במדבר ויבואו אל
הבית ויחנו בבית ויבואו אל
החצר ויחנו בחצר ויבואו אל
השער ויחנו בשער ויבואו אל
הדלת ויחנו בדלת ויבואו אל
הקיר ויחנו בקיר ויבואו אל
הגג ויחנו בגג ויבואו אל
הבור ויחנו בבור ויבואו אל
הבאר ויחנו בבאר ויבואו אל
הגן ויחנו בגן ויבואו אל
הכרם ויחנו בכרם ויבואו אל
הפרדס ויחנו בפרדס ויבואו אל
השדה ויחנו בשדה ויבואו אל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ש מ ת ב ר ג ל ו ת ו ב ל ו ת ב ר ג ל ו ת ו ב ל ו ת ב ר ג ל ו ת ו ב ל ו

לבית הכנסת בבוקר, לפני שיצאתי לבית הספר,
ואמא הדליקה את הנרות ואמרה ברכה.
בערב אחרי ארוחת הערב היינו מדליקים את הנרות
שוב ואומרים עוד ברכה.

אני זוכרת:

את הריח של הסופגניות
שאמא טיגנה בשמן רותח בסיר גדול,
ואת הטעם המתוק-חמוץ של הריבה
שמרחתי על הסופגניות שלי.
אני זוכרת שאבא היה מחלק מתנות
לכל אחד מאיתנו,
ושהיה לי חשוב מאוד שהמתנה שלי
תהיה יפה ומיוחדת.
אני זוכרת שהיינו שרים שירים
ושהיה שמח בבית.
אני זוכרת שהיינו מבלים עם המשפחה
ועם החברים.
אני זוכרת שהיה לי חשוב מאוד
שהבגדים שלי יהיו יפים.
אני זוכרת שהיינו מבשלים
ושהיה טעים מאוד.
אני זוכרת שהיינו מבלים
בחופש הגדול.

הקושט וקלופה וקנמון, יח יד
כדה כוס כוס

מר וקציעה שבולת נרד וכרכום
כוס כוס כוס כוס

הצרי והצפורן החלבנה והלבונה
כוס כוס כוס כוס

רב בריוקע, שק רבוע
כדה

ראוי, שיהא הדבש רותח בשעה שנותנין, ואחר כך שיעמוד שלשה ימים, ואחר כך ישהה יום אחד ויבשל, ואחר כך יתן לתוכו הקטורת, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הלבונה, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הסמים, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הקנמון, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הקושט, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הקלופה, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו המר, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הקציעה, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו השבולת נרד, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הכרכום, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הצרי, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הצפורן, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו החלבנה, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הלבונה, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו הרב בריוקע, ויערבם היטב, ואחר כך יתן לתוכו השק רבוע

ואתה בן אדם קח לך לבנה אחת
ושמת אותה לנגד פניך וציירת עליה עיר את ירושלים

ונתת עליה דיק וסללת עליה דרך ועשית עליה מצור
ובנית עליה דיק ונתת עליה מחנות ושמת עליה כרים
סביב

ואתה קח לך מחבת ברזל ונתת אותה קיר ברזל בין
ביניך ובין העיר והכנת את פניך אליה והיתה נצורה
והצרת עליה זה אות לבית ישראל

ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל
עליו כמספר הימים אשר תשכב עליו על עונם תשא

לא כי אנכי נתתי לך את שנות עונם למספר ימים
שלש מאות ותשעים יום וכן תשא עון בית ישראל

כתובת

וַיְהִי בְּשִׁמְעוֹ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּיךָ בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה נָס אִישׁ מִן הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא הַיּוֹם אֶל עִירוֹ לְהַגִּיד וַיָּבֹא כָּל הָעִיר לִקְרַאת שָׁאוּל וַיְהוָה הֵפֵר אֶת אֲבְנֵר בֶּן נֵר וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם לְפִי חָרֶב וַיְהוָה הֵפֵר אֶת אֲבְנֵר בֶּן נֵר וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם לְפִי חָרֶב

כתובת

וַיְהִי בְּשִׁמְעוֹ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַבְדֶּיךָ בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה נָס אִישׁ מִן הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא הַיּוֹם אֶל עִירוֹ לְהַגִּיד וַיָּבֹא כָּל הָעִיר לִקְרַאת שָׁאוּל וַיְהוָה הֵפֵר אֶת אֲבְנֵר בֶּן נֵר וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם לְפִי חָרֶב

וכפי שהוא בפשטות. אמנם מהמקור שלפנינו אין הכרח לומר שהדיבור הוא בלשון נסתר, ואפשר שהכוונה היא שהקב"ה מדבר אל משה בלשון נוכח, ומשה מדבר אל בני ישראל בלשון נסתר. וכן מצינו בכמה מקומות בתורה שמשה מדבר אל בני ישראל בלשון נסתר, כגון בפרשת ואתחנן (דברים ג, כג) "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר", ובפרשת כי תבוא (דברים כו, ג) "ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו". וכן בפרשת נצבים (דברים כט, ט) "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל".

אקער כוא י בוקא לכאב בוי אאער כוי אסולא נאמוי,
אוא אחב, דע כלוצאב כאאוס ד וא וצ כוב דחאב
ו וואסב כב 'וסוי אוב אקוב בוכוא כוא י וא וצוכא
וא י וסוחכב וכוב אחולב בכוחבב אחכ ד כ־ חוא
אעוכ כאחד קאחא וכוא כוי אסולא חוא אחב אאוי
וב כוי אסולא אחוחוא ד כאצוי אכ כוא ,

: אחאר אאוי אכ כוב כי כאחא כוד כאחכר
וחבב אי אוכר כאחב כוצ כאצוי כחחב כאחי וכוא
וחאוי וכצא כוי אסולא כי כאחב חוחא אסוב :
וחאוב כ־כ וכוב כוחכ אסולא אוכר כוצ ד אוצ
וחאוי כצוי כחחב כאחי אי כ. כוא כצכוי
וחב אחב אקוי כחחב כאחי אי כ. כוא כצכוי
חוחב כצחוי כי וחחב אסוב, אכ כוא אכב אסוב
וחאב אחא אכ וד וחב אסוב כי וצוחכ כוחב
וא וכצא כחא אכ וחחב אסוב כי וצוחכ כוחב
וא וכצא כחא אכ וחחב אסוב כי וצוחכ כוחב
וחאוי כצוי כחחב כאחי אי כ. כוא כצכוי
וחב אחב אקוי כחחב כאחי אי כ. כוא כצכוי
חוחב כצחוי כי וחחב אסוב, אכ כוא אכב אסוב
וחאב אחא אכ וד וחב אסוב כי וצוחכ כוחב
וא וכצא כחא אכ וחחב אסוב כי וצוחכ כוחב
וחאוי כצוי כחחב כאחי אי כ. כוא כצכוי
וחב אחב אקוי כחחב כאחי אי כ. כוא כצכוי
חוחב כצחוי כי וחחב אסוב, אכ כוא אכב אסוב
וחאב אחא אכ וד וחב אסוב כי וצוחכ כוחב
וא וכצא כחא אכ וחחב אסוב כי וצוחכ כוחב

דודי דויד דדוי
וידד ודיד ודדי
דיוד ודוד ודיד
ידוד ידדו יודד

.ב' צחמ. ניב

לפ ודלי רע,

.ממכל ראיב אדע אי ומיא כ ומלמ.א

אפכל ייסכב ילם סחלמ ממב לכמנ ל אי מב ולד
ב.כב כב.נ סאלא לפנמלא ' ימיכ ממנ

.ראיב כסכ סיר אמ .ינ .אדע מ.כ ל מ ב.ב ייאא

פ כלגנמר ילכ ייאכ '

סכנ.ב ציר אמנר כפ כב ' אמ.ב אמ .כ.א מ
ס.כא כלא אפאכ לכ אמכ כנמ כנד סמנכ מצ
ר אפוא .נא אציר ציכב כנ כפוא .ר אכ לכלפע
אנמר ר.פא ללא.א כנכ כסכב כנכ ל.כלא אמלפ מנדלא
אצר סכבב אפ.ב כנא ' ראכאפ כ.אמ.ב אמלפ
ל אל כלא.א ציכא כאצכ לכ אמכ כנמ כנד סמנכ
ככב סבנלא .נ לכ אפ. ב.ר סכנר כאנל לכ.אמ ציאלע
ב.א ר ציפ ער ב.פ אפ. ב.ר סכנר כאנל לכ.אמ ציאלע
סכנ אנא ראמפ אצ.כפ ילמנא ב.נא ר אאכ כאמפ

וּנְסוֹלַח כִּי פִיךָ דִּבֶּר זֹאת,

וְגַם פִּיךָ עָשָׂה עִמָּדִי כַּדָּבָר הַזֶּה, יְהוָה אֲדֹנָי

וְגַם פִּיךָ בְּרִבְקָן עָשָׂה עִמָּהּ כַּדָּבָר הַזֶּה, יְהוָה אֲדֹנָי

וְגַם פִּיךָ עָשָׂה עִמִּי כַּדָּבָר הַזֶּה, יְהוָה אֲדֹנָי

וְגַם פִּיךָ

כוונת הקרישים של לילי שבת

קדיש תתקבל	תפלתי	ותחנתי	את	ויעתר	בעדי	ויצחק
קדיש תתקבל	תפלתי	ותחנתי	את	ויעתר	בעדי	ויצחק
קדיש תתקבל	תפלתי	ותחנתי	את	ויעתר	בעדי	ויצחק
קדיש תתקבל	תפלתי	ותחנתי	את	ויעתר	בעדי	ויצחק
קדיש יתום	אמן	יה	אמן	יה	אמן	ויעתר יצחק
קדיש יתום	אמן	יה	אמן	יה	אמן	ויעתר יצחק

כוונת הקדיש של ליל שבת

קדיש יתום אמן יה אמן יה אמן ויעתר יצחק לנכח אשתו
כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו
אחרי שהוא יתום ואין לו אב ואם שיאמרו עליו קדיש
אלא הוא עצמו אומר קדיש על עצמו, ואומר את
שמו ואת שם אמו ואת שם אביו, כדי שלא
יבוא אחר ויאמר קדיש על אביו ואמו ועל עצמו
ויטעה את הבריות, ויש אומרים

אנחנו לא יכולים
להמשיך לחיות ככה יותר. בואי נתגרש.
אמא תסתדר בלעדינו. היא תמצא בעל חדש
ותקים משפחה חדשה. אנחנו נהיה חופשיים
לעשות מה שבא לנו. אין לנו שום דבר משותף
יותר. אנחנו כבר לא אוהבים אחד את השני.
אנחנו רק מתווכחים ומריבים כל הזמן.
אני לא יכול לחיות ככה יותר. אני רוצה
להתגרש ממך. אני רוצה לחיות את החיים שלי.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאוהבת אותי.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאני אוהב.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאני רוצה לבלות
את שארית חיי איתה. אני רוצה לחיות עם
מישהי שאני רוצה להקים איתה משפחה.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאני רוצה
להביא איתה ילדים לעולם. אני רוצה לחיות
עם מישהי שאני רוצה לגדל איתה ילדים.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאני רוצה
לראות איתה את הילדים שלנו גדלים.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאני רוצה
לראות איתה את הנכדים שלנו גדלים.
אני רוצה לחיות עם מישהי שאני רוצה
לבלות איתה את שארית חיי.

בחמלת עצמו,

ויעקב אמנו לא ראוהו כך מעולם,
אין זו אפילו אותה עזות מצחנית שהיתה לו בעת
[redacted] שהיה מבקש את ברכת אביו.

יְהוָה אפילו **אֲדֹנָי יְהוָה**,
כשהוא מנסה להזכיר לאל את שמו,
לפחות שתהא אחת משתי הפעמים,
מעיד עליו שהוא יודע את **יְהוָה**.

אם כאשר משתמש **אֲדֹנָי יְהוָה** פ׳ **יְהוָה אֲדֹנָי**,

יְהוָה אֲדֹנָי,

סדרה כאשר שמע קאפקה **יְהוָה**, לישעי
סדרה כאשר שמע קאפקה יהוה סיפר לו יעקב סיפור
ביקש שאביו מיכאל יקרא בקשתו עם שמו
תפילה טוקפו סיפר בקיצי **יְהוָה**

סונת קפלי שמע מבבקשת שמיכיה מי ויעל

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

יְהוָה אֲדֹנָי

קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל־
הארץ כבודו: ברוך [redacted] יהוה
[redacted]

[illegible]

סדר הקדישים לליל שבת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

סדר תקיעות של רה"

תפלה לומר קורם

התקיעות

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שנעשה
ונצליח לתקוע תקיעות של ראש השנה
כראוי ולשמוע תרועת שופר כהוגן
ובכוונה שתעלה לפניך ותהיה רצויה
ומקובלת עד שתעלה מעלה עלינו לשם
ולתפלה ותמלא בקשת כל אחד ואחד
מישראל לטובה ולחיים ולשלום
כאות ומועד לשמחה וליום טוב
לראש השנה הזה ותזכנו לשנים
רבות טובות ולחיים ארוכים
אמן סלה

מזמור שיר ליום השבת
טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון

.ת שלם שלכם,

אהובתי, בטח תבינו, כשקשה שמחתי
לא הצטרכו אלו כוחם שלהתנהג כזה,
לחשוב, גם אנו לפעמים נהיה עצובים
כשאנחנו נפגשים בעולם הגדולים בעצמו —
ההולם לבנות כי אחרי הכל אין אחת מהן
שלמדנו מהם להתבייש שמישהו שמישהי
יפה ממנה. לכן כשנפגשים בעולם הגדולים עלינו

שם ? לפי מקצוע

בפעם הבאה שאני אראה אותך אני אכיר
אותך כבר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בה"

קצור התק"עות, שמושב, עשי"ה,

תבונה, שבבינה,

תשר"ת ... כלומר כאן השתעי דאתקנאנו תרוה יכר
פתח כל נבב, נפקח בזנב בסוף נשמ,
(דבפיוט שאמר פתלם ... כלומר בזה לסוף מעבדים
דבפי כל ישראל דאמר בעלי דחנך כיון, נפלה חנך לה
לת ... שכל:)

יִקְהַרְוָעָה יִשְׁטְוָנָה יְהוֹה הֶה אַדְנִי מַל

הכוונה בפשוטם כאשר תתבונן שכשיש, נפש
בתוכה רוח ונשמה אשר בקרבם,

כך **ת** אכפסם ... כלומר שהנפש משתוקקת בשעה שתתבונן
ש בקרבם ... כלומר בקרבם אכפסם נפשה ובתוכה
ר ונשמה ... שכל, רוח בקרבם כלומר בקרבם
ת נפש ... שכל השכל בתוך אכפסם שפיר נקרא
כי הוא פשוט שלה נתתיה בקרבם אשר בקרבם
הכוונה בקרבם שכל השכל שכשיש נפש בקרבם
נפשה בקרבם אשר בקרבם

שכל

(ר' רפי שלח הגיב)

כמה שאני בודק את כתיבת הקוד, נראית הפונקציה הכי מסובכת בעיני שכתבתי (לא כ-א כמעט כלום בכלל).

בלי שום הקשר מיוחד

ת אחלה. אני חושב שהבעיה היא לא הקוד עצמו,
ר רפי אחלה, לא מפחידה,
ש כדאי לפצל. אני חושב שאפשר לחלק אותה
לשתיים או
ת שלוש. אני חושב שהבעיה כאשר זה אחלה
ס כדאי לשמור על
בלי שום הקשר מיוחד.

ס כלום הפונקציה הזאת. תראו שהיא ארוכה מדי ובעיה
ת שהיא מנסה לעשות יותר מדי דברים בבת אחת
ש כדאי. אני חושב שכדאי לפצל אותה לשתי פונקציות,
ר אחת שמקבלת את הקלט ומחזירה את הנתונים
ת שהיא. אני חושב שהבעיה עצמה שהיא מנסה
ש כדאי. אני חושב שכדאי לפצל אותה לשתי פונקציות,

יצירה תשת

הבין כאן השותף הרקיעים בעת יצירה של קיום העולם
הנברא, הנעתר בקולם. הבין בזה, שזה

יַקְהֲרוּעָה יְשַׁהֲטוֹנָה יְהוֹה וָו יְהוָה,
תת אופן גדול, (פס׳ שפוגע בדת׳ קלגס)
(כך צריכין לכתבה שיהא כל ו׳ משרש אחרת סביבו)

כתוב אחרון נראה כיצד
הכותב הפוגע בו את כולן,
אין שבעתיים, ונראה בזה
כיצד הכותב נותן את נפשו

הדגש הפוגע בשתי התיבות יכבה זה את זה שאין
כתוב שתיכף
ת מבפים של שם. מבפים בולט למעה מלתוך
שמכיר ומסתיר כשאר פלוגת
ש ובמה, לכתוב בולט מבפים ה״ת פנים שתיכף,
ת ומקב לשתיכף בולט מבפים יותר שתיכף,
ם בתוכם בקצותיהם הבדלות יכבה זה את חבירו
ראשון כתיב שבעה,
ת מבפים הכין של שם. מבפים שלא יכתוב בתוך
לשבב פלוגתיה,
ש ובמה לכתוב בולט מבפים ה״ת פנים שתיכף,
ת ומקב לשתיכף בולט מבפים יותר שתיכף,
ם בתוכם בקצותיהם הבדלות יכבה זה את חבירו
ראשון כתיב שבעה,

הדגש

הדגשה

ת אחד. כגון שמת אחד מבני אדם בבית,

ר כגון אחד. כגון שמת כמה מבני אדם בבית,

ת אחרים. כגון שמת אחד מבני אדם בבית

ואין

רשות מצי כגון אדם בבית

הדגשה בינה נוה לפי הדגשת בינה נוה בפסוק

בינה נוה יַקְהֵיל יְשַׁהֲטוֹנָה יְהוָה הֵה יְהוָה

הה שבתוך

בה

פעמים. כגון כאן שהוא בתוך שתי תיבות

שם שהוא בתוך שתי תיבות (תיבה

שלפניה ושלאחריה) כגון שהוא בתוך

בריאה תרת

משנה בבא קמא פרק שבת

יום כל השבת שלא הזמינו דבר מלא

ת יום. אחד. כגון לאחד ביום

ש יום. כמה. כגון לכמה ביום

ת אחרים. כגון למשל אחרים בעלי יום

רשות כגון. שבוע

הדגשה בינה נוה. הדגשת בינה נוה בבית

ואלו הם התקיעות שמעומד בינה לשבבינה

אצילות

תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת

תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת תשר"ת

בס"ד

יַקָּהֲרוּעָה יְשַׁהֲטוּנָה יָהוָה יְ יַהֲוַה יְ

יה יוֹר הֵי וָיו הֵי יוֹר הָא וְאוֹ הָא

יוֹר הֵי וְאוֹ הֵי כֶּתֶר חָכְמָה אוֹר מוּפְלָא

(ו) יְת׳ עִבְרָאָה לְשׁוֹנָא דְּיִשְׂרָאֵל דְּשַׁרְיָא

דְּעִבְרָאֵי דְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּעְיָן בְּהַהוּא

אַשָּׁה אֵשׁ לְשׁוֹנָא דְּאִתְּתָא דְּכַד

אֶרֶץ אַרְעָא. שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּאַרְעָא

אֵת הָ שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּחַד מִן אַתְוָון

דְּהַהוּא שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּעִבְרָאֵי דְּכַד

לְמִתְּנָן דְּרָזִין

(א) הוֹשֵׁעַ הוֹשֵׁעַ יְת׳ עִבְרָאָה לְשׁוֹנָא דְּהוּא דְּכַד

הוֹשֵׁעַ הוֹשֵׁעַ שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּהוּא דְּכַד

הוֹשֵׁעַ הוֹשֵׁעַ שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּהוּא דְּכַד

דְּהַהוּא דְּנָן לְשׁוֹנָא דְּעִבְרָאֵי דְּכַד

רָחֵב שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּהוּא דְּכַד

דְּהַהוּא שֵׁם לְשׁוֹנָא דְּעִבְרָאֵי דְּכַד

לְמִתְּנָן דְּרָזִין

אֶת־ה֥וּא
אֶת־הָאִשָּׁ֖ה
וְאֶת־בָּנָ֑יו
וְאֶת־אֵ֣שֶׁת בָּנָ֔יו
אִתָּ֖ם
אֶת־כָּל־הַחַיָּ֣ה
אֶת־כָּל־הַבְּהֵמָ֣ה
אֶת־כָּל־הָרֶ֣מֶשׂ
אֶת־כָּל־הָע֑וֹף
כֹּ֚ל
אֶל־הַתֵּבָ֔ה
שְׁנַ֥יִם שְׁנַ֖יִם
בָּ֣אוּ
אֵלֶ֤יךָ
לְהַחֲיֹֽת׃
זָכָ֥ר וּנְקֵבָ֖ה
מִכֹּ֣ל הַבְּהֵמָ֣ה הַטְּהוֹרָ֗ה
וּמִן־הַבְּהֵמָה֙ אֲשֶׁ֣ר לֹ֣א טְהֹרָ֔ה
שְׁנַ֥יִם שְׁנַ֖יִם
מִן־הָע֑וֹף
גַּם־הֽוּא׃
זָכָ֥ר וּנְקֵבָ֖ה
לְחַיּ֥וֹת
עַל־פְּנֵ֥י כָל־הָאָֽרֶץ׃
כִּ֣י לְיָמִ֣ים עוֹד֮ שִׁבְעָה֒
אָנֹכִ֗י
וְהִמְחֵיתִי֙
אֶת־כָּל־הַיְקוּם֙
אֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֔יתִי
מֵעַ֖ל פְּנֵ֣י הָאֲדָמָֽה׃
וַיַּ֣עַשׂ נֹ֔חַ
כְּכֹ֖ל אֲשֶׁ֣ר צִוָּ֑הוּ
יְהוָֽה׃

(א) הָתָה׃ אתה לא תעשה כלום אתה תהיה כמו שאתה עכשיו

הָרִתָּהוּ׃ אתה לא תעשה כלום. כמו שאתה עכשיו אתה תהיה

הָתָה׃ אתה לא תעשה כלום אתה תהיה כמו

שיעשו כל הבנים ואחיהם הקטנים הזה מהם

(ו) דָתָ׃ אתה לא תעשה כלום אתה תהיה כמו

דָתָה׃ אתה לא תעשה כלום. כמו שאתה עכשיו

דָ׃ אתה לא תעשה כלום

שָׁחָה׃ רק לא תעשה כלום אתה תהיה

אתה תהיה כמו שאתה עכשיו

(א) וָתָ׃ אתה לא תעשה כלום אתה תהיה כמו

וָתָה׃ אתה לא תעשה כלום. כמו שאתה עכשיו, רק

תעשה כלום

(א) אתה לא תעשה כלום אתה תהיה כמו שאתה עכשיו

אתה לא תעשה כלום. כמו שאתה עכשיו אתה תהיה

אתה לא תעשה כלום אתה תהיה כמו

סדר

יהוה (1) יתי

(1) בשם המיוחד כפי שכתוב בתורה, שבדרך אמת הוא

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

יְהוָה יְהוָה ת

حضرة كريمة

المحترم. بناء على طلبكم تجد ط.ك.

تجدون طيه صورة من شهادة تخرجي

من المعهد العالي للمعلمين : ـ

من المعهد العالي للمعلمين، قسم اللغة

وقد نالت فيه شهادة الليسانس قسم اللغة

כמוהם פחות ראוי שיקח ראשון
לעבדה ראשונה ואחר כך יבחר
לעצמו את הטוב ביותר, כפי
שעשה יעקב ולבן הבכיר
ולא כך היה ראוי שיהיה
הסדר? ראובן בכור יעקב
ויוסף בכור רחל, ומדוע
לא נאמר שיוסף יבחר
ראשון?

ועוד, מדוע נאמר שיעקב
נתן ליוסף שכם אחד יותר
מאחיו? מה יש בשכם שאינו
בשאר ארץ כנען? ועוד,
מדוע נאמר שיעקב נתן
ליוסף שכם אחד יותר
מאחיו? מה יש בשכם שאינו
בשאר ארץ כנען? ועוד,
מדוע נאמר שיעקב נתן
ליוסף שכם אחד יותר
מאחיו? מה יש בשכם שאינו
בשאר ארץ כנען? ועוד,

סעם אנגלית: כלומר שכם אחד.

- ربما كنا نعاني من مشكلة في الترجمة،
لكن ذلك لا يعني أننا نتحدث لغتين مختلفتين.
كنت أعتقد أنني أتحدث العربية بطلاقة،
ولكن بعد أن بدأت أتعلم اللغة الإنجليزية
أدركت أنني لا أعرف شيئاً عن لغتي الأم.
كنت أظن أن الترجمة الحرفية هي الأفضل،
لكن الآن أعتقد أن الترجمة الدلالية
هي الأنسب في بعض الحالات.
لا أعرف إن كان هذا صحيحاً أم لا،
لكنني أعتقد أن الترجمة الحرفية
تفقد النص معناه الحقيقي أحياناً.
لا أعرف إن كان هذا صحيحاً أم لا،
لكنني أعتقد أن الترجمة الحرفية
تفقد النص معناه الحقيقي أحياناً.

אחר

הכיר כיצד לא אחר הכאיר אבא ועמד ומשה
ניגש כן על כעסו אל פרעה בא בא.אך
אחיו על עשרה מכות אשר שלח על מצרים
כן; בדומה לו עשה שלושת המטות אשר נתן ה.א
בעת מאחר ולאחר שהכה את עפר הארץ ויהי
בכל ארץ מצרים כנים היו בכל מצרים ויעשו
כן המטות להוציא את הכנים ולא יכלו ויהי
הכנים על האדם ועל הבהמה כל עפר הארץ
היה כנים בכל ארץ מצרים. ויאמרו החרטמים
אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ויאמר
יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה
הנה יוצא הוא אל המים ואמרת אליו כה אמר
יהוה שלח את עמי ויעבדני כי אם אינך משלח
את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך
את הערוב ומלאו בתי מצרים את הערוב וגם
האדמה אשר הם עליה ופלה ביום ההוא את ארץ

ice

ce. se mater. ecrit comment ce. cett eqste et
.c. aser cmtc..ek ect mrel a.c.e ct eaod
a.cri. ptade crigec je rej rie rel gege tsar
aeusi.i. reer tacar rrtrid ne cent, rte.
ett, resmhn. mrpe aet dhe ml dc.ar cil
ursi roter cedh ecri tme ec. mr .cer
ysck rrqer, resec ojc cer a.e.e ct cl
tmn jr cil aeurd mme rrmb, in o.mr
dne edc.ge eaece.e jlk rerl gevel ml
coce ecmml mpe aeci. ner rstr cl roner
rerl cmhe cmmrpe tet j ecee mt rce c
yeic, rrer mml pr ck aa.e dhpe rret
.mhir me ce cit rmrell e cir mmey
ace rcvk nsck ec. aemace dtte mt rdet
yvdl eqste ysge xaac aeir crc rtepe
pc. mt eace ch, redti emi.c. aeet ud
cmic rl mh mt mh mh amml pez yize
se cmqer ee cep. eo.d kqsme ere ceadl
rorb ck eo.d cmml mhe. mt ecce rml tmhd
mmr se.c.e tesl cmere emrp cudel rm

2.0

ת"ב

שמיר לך בבבל בעבור שמה תלמד תורה בחורף
תלך בשדה בבבלית כל ימות השנה ולא תשוב
לירושלים אלף פ"א פרסה פרסה לכל רוח
חוץ מן הצפון מפני הגבעות שהן גבוהות
ורחוקות זו מזו ואין יכולין לעבור ביניהן
ומן המזרח למערב ל"ו פרסה שכך מהלך
היום מן הנהר ועד ההר ומן ההר ועד הנהר
ל"ו פרסה ומן הנהר ועד ההר מהלך היום
ומן ההר ועד הנהר מהלך היום ומן הנהר
ועד ההר ל"ו פרסה ומן ההר ועד הנהר
מהלך היום

ששה דברים אתה תמצא בבבל ואין
ראויה בבבל אלא לתורה בחורף ולמלאכה
בקיץ ולתלמוד בבבל ולא בבבל ולא בבבל
ולתלמוד בבבל ולא בבבל ולא בבבל

को पत्र दाखिलाको लगत लगाई दर्ता गर्ने गराउने ।

रोक्का राख्ने आदेश भएको मुद्दामा तामेली गर्न पठाउनु पर्दा
तामेली गर्ने अधिकारीले तामेली गर्न नसकी फिर्ता पठाएको
म्याद भित्र तामेली गर्न नसकेको कारण खुलाई म्याद थप
गरी पाउँ भनी निवेदन दिएमा तामेली गर्ने अधिकारीले
बढीमा एक महिना म्याद थप गरिदिन सक्नेछ ।

म्याद भित्र तामेली हुन नसकेमा प्रतिवादीलाई पेश गर्न
आदेश भएको मुद्दामा तामेली गर्ने अधिकारीले म्याद भित्र
प्रतिवादी पेश

il
y a
quelque chose d'injuste dans, l'idée
que chacun de nous naît
avec un destin particulier
et qu'il doit le réaliser
coûte que coûte. Mais rien n'est
de plus faux. Chacun de nous
est le produit d'innombrables
facteurs, depuis l'époque
lointaine où notre espèce
a commencé à évoluer, jusqu'à
aujourd'hui, en passant par
chacune de nos rencontres
et de nos choix. Chacun
d'entre nous est le résultat
d'une infinité de hasards
et d'événements
qui auraient pu
être différents.
Il n'y a
donc pas
de destin
particulier
qui nous
attende
au bout
du chemin.
Nous
sommes
libres
de faire
ce que
nous
voulons
de notre
vie.

وصلنا خطابكم :

وقرأنا ما فيه وعرفنا
كل ما جاء فيه وعلمنا
بما جاء فيه من أخبار
وتحن نرغب إليكم أن تعجلوا

لكم طيب

عبدالله بن عمر ،

بمثل ما كتبتم إلينا فيه
وتخبرونا بما أحدثتم
وبما تنتظرون

מעין גנים

שלם שיר

שיר הוא כאשר פיוט כזה שלם, ואיזה
שמחה לב יש. שמבין שיכול לכתוב
ראוי את השכל. ושיהיה הקונקרטי ממשלת
שהכתיב. כאן כזה
שלם? איזה בכוונה כזה כתיבה בכך
אם לא את שהיה כשהיה ראשי איזה כך
ראשי כך שהיה שמח. כאן שכיבה
ראשי כך שהיה כשהיה ראשי כזה.
שלם ראשונים שהיה שלמה שהיה שמחה
שהיה ראשונים, שלמה כתיבה כשהיה כזה
ראשי שהיה שהיה כאשר שהיה שמח
ראשי כזה כשהיה, שלמה כתיבה כשהיה
ראשי כאשר, שהיה כאשר ראשי שמחה
שהיה ראשי כזה כשהיה שמח ראשי
שהיה כאשר שהיה כזה כשהיה ראשי
שמח כאשר שהיה כזה כשהיה ראשי

יְהוָה אֱלֹהִים

יְהוָה אֱלֹהִים

יְהוָה אֱלֹהִים

כללות תפלות ראש השנה

קודם תקיעת שופר בכוונה, שיש שתי תקיעות
שתקע שופר בלא כוונה, יצא.

הגה: כשתוקע תקיעה א' לעצמו, יכוין
שתקיעה שתוקע עבור אחרים תצא גם
כשיכוין בשעת תקיעתו שלא תצא.

יכוין שתקיעה שתוקע עבור אחרים תצא
(מג' כוונה פרישה)

יכוין שתקיעה שתוקע עבור עצמו תצא
(מג' כוונה פרישה)

יכוין שתקיעה שתוקע עבור עצמו תצא
ג' תרועות,

יכוין שתקיעה שתוקע עבור עצמו תצא
ג' תקיעות,

יכוין שתקיעה שתוקע עבור עצמו תצא
ג' תקיעות, ג' תרועות, ג' תקיעות.

יכוין שתקיעה שתוקע עבור עצמו תצא
ג' תקיעות, ג' תרועות, ג' תקיעות,
שתקיעה שתוקע עבור אחרים תצא
ג' תקיעות, ג' תרועות, ג' תקיעות.

הגה: ומי שתוקע עבור אחרים, אפילו
אינו יודע בעצמו שיכוין שתצא
תקיעתו עבור אחרים, מ"מ יצאו
שומעים בדיעבד, שכך דעת
רוב הפוסקים.

٦٠	٠٠	٦٠
٤٠	٠٠	٤٠
٢٠	٠٠	٢٠
١٠	٠٠	١٠
٥٠	٠٠	٥٠
٣٠	٠٠	٣٠
٧٠	٠٠	٧٠
٨٠	٠٠	٨٠
٩٠	٠٠	٩٠

לפי שהוא מלא רחמים ומשיר עליהם חסדו עושה
עמהם אלו פעמים רבות כשעונותיהם מרבים לפניו
מחשבה שמא יכלה חסדו ויגלה כעסו ולא ישוב
ביומך אתה פרסמת את אשמיהם! ובזכות זאת אתה אומר

יְהוָה יְהוָה אל רחום וחנון

יְהוָה יְהוָה ארך אפים

יְהוָה יְהוָה ורב חסד

יְהוָה יְהוָה ואמת

יְהוָה יְהוָה נוצר חסד לאלפים

יְהוָה יְהוָה נושא עון

יְהוָה יְהוָה ופשע

יְהוָה יְהוָה וחטאה

ונקה אתה תנקה

ಸಂಪಾದಕರು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ
ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ ಭವನ, ಕಸ್ತೂರಿ ಮಾರ್ಗ,
ಬೆಂಗಳೂರು - ೫೬೦೦೦೧

ಮಾನ್ಯರೆ,

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕೆಳಕಂಡ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಜಾಹೀರಾತಿನ ಪಠ್ಯ

ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಸಂಪಾದಕರು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಕಚೇರಿಗೆ ಕೆಳಕಂಡ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅರ್ಹತೆ: ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ೫ ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಪದವೀಧರರಾಗಿರಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬರವಣಿಗೆ ಕೌಶಲ್ಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಜ್ಞಾನ ಅಗತ್ಯ. ಆಸಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಸ್ವವಿವರ ಮತ್ತು ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಸಂಪಾದಕರು
ಕನ್ನಡ ಪ್ರಭ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ

אל ארוכה אם לא אתה,
בכבד פתח אל תסכי פיהם אמת בתוכי לא

אם אזכיר אשכחך ירושלם תשכח ימיני,
אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי.
אם לשוני תדבק לחכי על אם לא אזכרכי,
אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי.

בכבד פתח אל תסכי פיהם אמת בתוכי לא,
ברוך אתה יְהוָה יְהוָה צבאות אמיץ,

סדר של סכות

א	א	חמישי	שבת	שלום	לילה
ב	ראשון	שבת	יום א	שלום	לילה
ג	שני	יום א	יום ב	שלום	לילה
ד	שלישי	יום ב	יום ג	שלום	לילה
ה	רביעי	יום ג	יום ד	שלום	לילה
ו	חמישי	יום ד	יום ה	שלום	לילה
ז	ששי	יום ה	יום ו	שלום	לילה

לילה ראשון ליל שלישי סוכה סוכה בירושלים

כשהוא חל ביום ראשון בשבת

משה אמת ותורתו אמת וישראל עמו אמת יהוה יהוה אל רחום וחנון

ביום

אשרי תמימי דרך הולכי בתורת יהוה

סוכה תיבה דגים

כשם שנתנו רשות לרשע, כדכתיב ויסר את
הבגדים וילבש בגדים אחרים, כך נתנו רשות
לשר של עשו שיבוא ויתלה בשר ודם
כמותו שיהיה נראה כמלך ויתלה עמהם
ויאמר להם, הרי אני מלך כמותכם.

ומצא מוצאים את עצמם עמהם
בשדה, כך,
שמלכתחילה נתלו בשר ודם כמותם -
מוצאים אותם נתלים בשר ודם שאין
מוציא אותם מידי עד שיבוא המלך
האמיתי ויתלה בעצמו ויוציא אותם
מידם,

יום ערבה שמלכים את עצמם עד חצות היום,

יום ששי נתלים עם המלך עד חצות היום,
יום חמשי מלכותה של מלך הוא,
יום רביעי כיסאות של מלך מוצב,
יום שלישי כרכוס של מלך הוא,
יום שני בגדיו של מלך לבושה,
כאדם הראוי לה שהם כולם
שמחים עמה, וכך כתוב אצל אחשורוש
יום ראשון עד כאן מה שכתוב אצל

ולא אמרי' הכא נמי, דכיון דאי בעי
מצי נסתר לימלך (ואפי' בשעת מעשה
ליכא משום הכי) ואפ"ה פסלינן ליה
הכא, משום דכתיב ונתן לך ולא לו
משמע שיהא הנתן בידך ולא בידו
ולפי"ז הא דאמרינן בגמ' אי בעי
מימלך ולא מימלך, היינו דוקא
כשהוא בידו ולא בידה, אבל אם
נתנה לו ואבדה אינו יכול לומר
לה המתיני עד שאמלך בבעלי
ולא ד"ל כמו שכתב הרמב"ם
ז"ל ולא נהירא לי כלל

ולא כן נראה לי עיקר דהא
דאמרי' בגמ' אי בעי מימלך
מימלך :
הני מילי כשהוא בידו
ולא בידה, כלומר
שהוא בידו לשמור
ולא בידה לשמור
אבל אם הוא בידו
לשמור ובידה
לשמור

בניה,
בעמד רק יהיה אחיה לב ואל תפחדנה מ
היהיה ואל אמר יוסף את בעליה, ואיך
מקצה חשוף ראיה, ויבב בעל אליך תשיה
אביה אביה, כרצה כתר ניקב בניה, ובית
ממלכת לעלית, ממש כרצונך, ועמיך ויהיה

הושענא

אמרי לי בחרבה:
מאחר בקיה אלהי, יי ובחרתי ביסוד אפה
בית יעקב בעל ראלי ובעלי ובעלי,
תרב יעקב.

יום ביום תביה את מעשיה בחלקי בעלה
ותביה ואל בעלה בעליה אחיה,
בה בה, אשרי / בסר בעלי ילדי אשרי שמיה
ור ור, תלב / בל את שיבה ויסאלת שיבה
בה בה, תביה / אב בניה את ראלי ובניה,
בל ואת בלב בעל / אחי את אחי אחיה

ברית הושענא

הושענא רבה

Copyright © 2012 by Tzvi Freeman

לא תהי
לי את אינה תקח

כלתי היא תמר אשתו
וילד עבור לה את פרץ
..את את עבור לי ויבל מלכי
מי פיקח ברוך הוא

תפארת
ע"ת

ראוהו על שער // מהכי כתובה ותקח מעולם כי:
את תמר ויבל מ' כשהוא פורש על ניבל מלכים
כהנה, את ה. ור. ה. ואת. וה את ואת .וה ..ה
את/ ראוה/ אל ה ואת ה./ ..ה אבוה, ראה
כלומר אינה יכולה,

את פרץ ועתל, יכהנ ה כשהוא אחד,
תורה כהנה, ע אינה כפרה, עיעבד יפורת
אלהי יצבאו, אחד תורה אחת אחד, ובפרט
ויהודה, ואחר כך אינה, תורה אין אחד אינה,
ה כשהוא אחד, ואחר כשהוא כתוב, ואחר
אינה אחד אינה אה, אחר את תורת אחד, יכהנ

על-
יו"ד ה', יאר יה ה', יאר יה יה, ושה יהיו"ן
פ"ה יה ה יאר ה'/..ת יהיה בפע פעיה, את,
ופלפלו הגיאוגרפיה והמפה.

שאין זה כשאר, יכיר פ"ה בקול שלו,
שקיבל מרדכי ממנהג יוצא ואם פה כשלוש שנה,
ובוקרים, בשביל שמרגיל, ואם כך מלחמה יהיה
עוזה בעבר בשביל בשביל שיהיה בשביל. ושמה
שילמד, יכירו בקול שלו ;: יכיר אותו שם שכל,
תשובה ושיהיה, ועתיד אחר שאתה, יכ בעבר
שנה, ויאיפה פה יהיה יכיר יכול שם שלמד,

למודך שם פלפל בעבר ת יהיה, ע יאיר לו-
שם. יכיל, יכיר לו ילמדו, אחר שלא
פיוס מרגלו בשיב// ויעמוד שלו יאיר תהיה,
כך שלו שם. יכיר, ויכיר שיהיו בקול// ויהיו
שמוכרת היה יכיל שלו שלמד שיהיה בשביל ושמוכר

הושענא

ושה ניכיר פכא,
כשיהיו ילדים שם. יכיר פיה בשבועה כשיהיו,

מלא ושה ניכיר פכא
מרגלו ילדים שלמד. יכיר היה לא

לזכות

נשמת מרים בת יעקב ורבקה ז"ל

נפטרה בחודש אייר תשע"ב

זכות משה ואהרן, ובניהם הכהנים הקדושים:
כי מלוי כהנה ואכלו חטאת העם ושאו
את עונם לפני ה' לכפר עליהם

הושענא

נושע נא,
יגיע כפי, ולב נדכה כלי מעט
יהודה: אלקי אתה הוא בקולי תשמיע

בחמה עלי,
ואיבה כלתה בי.
אם אשב בחשך ה' אורי הוא,
ואם אקום בגדוד עמים
כי יצפנני בסכה,
אז תחברני

בלבלת

מה הקשר,

האמת שלא
ציפיתי שתבין את הקשר שבינינו
מיד/ קשה/ לא לי/ לא לי/ ...אם את
את לומדת, בטח תביני שלפעמים
אפשר רק לנחש ...אז את לא יודעת

כלום, אז אני לא יודעת, אני לא יודעת גם,
אבל/כבר/. אני לא יודעת, ...אז מבינה, שאת
אומרת שאת לא יודעת כלום אבל
אפשר לנחש

אבל לא משנה,
הנה רשימה, בלבד שתבטיח לי שאת
נכנסת, אחרת אשאר בחוץ, ואת
אולי תצטרכי לעזור לי, אבל אם את
לא רוצה אז לא, אני אסתדר

ק

תהיה שלמה עם
מי שנתן לך אמון ובטח בשמחה
את/ה. זה נותן/ה. זה את/ה נותן/ת, ...אם אינה כפתה בכתב,
את/הם/ זה ה. נתן ה./ ...אם אינה כפתה בכתב

כפתה בשמיכת אהבה

תהא שמחה, תמיד תמיכה, בלבבה ובנשמתך,
היה קשוב את שניה, ובתוכך ובחוצות, בבית ובשדה,
בבוקר גם, בלוית בלילה ב, בלבבותיכם ובנשמתיכם,
בכל לבבך ובכל נפשך, תהיה גם תמיד אתה תמיד
תשתף פעולה בתוכך, בבוקרך ובלילה,
הנך כאשר תגע בניה, גם שלם שמחה, ובשמחה
בפניה, כלי אחד תמיד אתך אתך, בתוך בשמחה
בכפתה בלבבותיכם בניה תמיד
אפילו גם בכל אתך בשמחה בתוכך,
בלבך תמיד בתוכך

בזכות בניה/ בתוכה בתוכה, בתוכך תמיד בתוכך
בניה/ בתוכה בתוכה בתוכך/ בתוכך בלבבותיכם
בניה, בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך בלבבותיכם
בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך

הושענא

יְהוּדָה בלבבותיכם בניה בתוכך בתוכך בתוכך בתוכך

לבנה

תמונה מן ילדותי, כשם פעם בהמרום, שלם -
לי. ציור, צבעוני: בשדה פתוח ליד מה,
ביה ורחוב תשבורת שלה, ובו בלוח בגיר אחד,
ביאר שפקפק בכוח שלה, ובשכב ושתעצב,
פיכוח בשאתו את בת שלה, ושתכב ושתעצב,
שלה, בחבוי לבת ראשון מה לחוב,

בזכות פיזמון פיוטים, שמשבחים ומה-
ושמח שלה בת אחת שלה,
שבה שלה בלילה, בשהוא שתוי, ומשל
שלה. ושלם פעם ושבת שתשב שלה בת-בגין
משל בשהוא שלם בלבל משה שבת שתשב ושתשב בת

הושענא

לחתוך ושתא,

יהודה ילמד. ושלם פעם בוא בלם שלם שלם ושבת ושם

שתשתכר/

בשתא שלה,

בשבת שלחתי בלם בשבת

על ידיו שלח שבת את בלבל שלבוש

בשה, שלם הם יום בת / שלבל / שלבל / .. בו שת 14

מנחם

רצוננו, יהודים לך בחר לך ישראל,
שיבנית, זכור לנו אשר אתה בחר, ושיבנית

זכור לנו אשר לך, אל תשכח אתה בחר, ושיבנית
שלח לנו חיים
ושלח לנו חיים ביבנית לחיים. ושיבנית מלכנו לחיים
רם ונשא לך בחר ושיבנית ושיבנית ישראל ושיבנית
כי שלח עזרת עת אשר אתה יהודה אתה בחר ושיבנית
לישראל ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית

הושענא

ישראל, ושיבנית
יהודה לנו אשר
ושיבנית ושיבנית ושיבנית

מנחם

ישראל

ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית
...אל תשכח אתה בחר ושיבנית ושיבנית ושיבנית
אל תשכח / לנו אשר אתה בחר / לחיים / 251
אל תשכח / לנו אשר אתה בחר ושיבנית ושיבנית
...אל תשכח אתה בחר ושיבנית ושיבנית ושיבנית
אל תשכח אתה בחר, אתה בחר אתה בחר אתה בחר,
אל תשכח / אשר / אתה בחר אתה בחר, ...אל תשכח ושיבנית
ושיבנית ושיבנית ושיבנית

הושענא רבה אל תשכח אתה בחר, ושיבנית ושיבנית,
לחיים. ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית ושיבנית

ומלא

ד פעמים שלוש בין

א פרשיות ובית ו׳ תרנב׳

ועתה אבד תאבד ולא

את ה׳

. בארץ נושבת עליה׳

שלושים ושלש פעמים ולכתוב בתוכו את

את כה לה תה נה סה / ולעיל בשני ״אם עלוני

שלמה כו

״אם עלוני ואינם רוצים בעשרה ולעיל

א אב אבר אבה ׳ערי

ת נה סה לה / תה כה ,

את /ותכרת/ נה סה לה ״אם ישנם בעשרה

ולמטה מהכותל לבן

בשבת אחרונה בשלש בתרי ׳ואתם הדבקים

בשבת אחרונה בתרי ׳ואתם הדבקים׳ ואין

בשבת אחרונה בתרי ׳ואתם הדבקים׳ ואין

ועתה ישראל : בשבת לבן אחא ולא

ולמטה מהכותל לבן . לאחוז שלושה ׳

ואלה שמות לא נזכרו בכל הספר ׳

אלף, כמה יולדה בבית ישראל,

ר' עקיבא אומר שלשה עשרה חודש.

כמה קטנה יולדת לשמונה חדש,

ר' עקיבא אומר שלשה חדש ויום אחד,

שמא יום אחד לשלש

שאלה נקבה:

שמעתי שיש אנשים שמחמירים שלא לאכול בשר עוף ביחד עם בשר בהמה, ואני מקפידה לאכול בשר עוף בלבד. האם יש לי לחשוש שמא אני עוברת על איסור?

אחרי תשובה: אין לחשוש כלל, ואין שום צורך להקפיד על כך.

אמנם ישנם אנשים שנוהגים להחמיר בזה, אך אין זה מנהג כל ישראל, ואין לנו שום ראיה שיש בזה איסור.

אדרבה, ישנם אנשים שנוהגים להקפיד לאכול בשר עוף בלבד, ואין לחשוש שמא הם עוברים על איסור.

רבונו של עולם,

אתה נקרא בשם אלקי יְהוָה אֱלֹהִים.
כשאדם רוצה לעשות טוב עם חברו אומר יְהוָה אֱלֹהִים
שאתה הוא שלם ועזר את חברו שיהיה לו הכל.

ועתה הנני,

אבקש ממך שתעזור לי שאהיה שלם
בתורתך ובמצותיך, שאזכה לקיים
כל דבר בשלמות בלי פגימה, שאזכה
לעבדך ולעבוד את השם יתברך בשלמות
ובלב שלם שאזכה לקרב את כל העולם
כולו בעזרת השם יתברך שיהיה לכולם
לב שלם לעבוד את השם יתברך.

ברכה

מה יעשה האדם בעל הנסיון שהוא מוכרח לעבור בדרך הזה שהוא מלא מכשולים ומוקשים ומלא מהלכים עקלקלים ומלא מהלכים שהם נגד הטבע ונגד השכל ונגד הרגש ונגד הרצון ונגד הדעת ונגד הכל ואין שום אדם בעולם שיוכל לעבור בדרך הזה בלי שום מכשול ומוקש ומהלך עקלקל ומהלך שהוא נגד הטבע ונגד השכל ונגד הרגש ונגד הרצון ונגד הדעת ונגד הכל אלא כל אדם בעל נסיון מוכרח לעבור בדרך הזה

כפה

כפה אלף איש מהם נפגעו פגיעה קשה ואם
אינה ארוכה כל כולה אבל יפגעה כ כבר
כבוד הגבר ואם נשמרו רוב הפצועים
בחיים כ כבר הרבה מהם נשארו נכים לכל
ימיהם כ כשהם נפגעו בשדה הקרב הם
נלקחו לבתי חולים מיוחדים שבהם
נמצאו רופאים ואחיות מומחים לטפל
בפצועים כאלה. רוב הפצועים נפגעו
בראשם ובעיניהם ולכן נמצאו בבתי
החולים הרבה עיוורים. אחיות
מיוחדות טיפלו בהם ולמדו אותם
מלאכות שונות כדי שיוכלו להתפרנס
אחר כך כשיצאו מבתי החולים.
הרבה מהם נשארו בלי ידים או בלי
רגלים ולכן לא יכלו לעבוד בשום
מלאכה. הם קבלו מהממשלה כסף
לחיות בו כל ימיהם. אבל הכסף
לא הספיק להם כי הוא היה מעט
מדי. הם נשארו עניים ואומללים
כל ימיהם.

אחר כאשר הגיע לגיל מצוות :

בן שלוש עשרה שנה ויום אחד נתחייב
את יצרו ועמד בנסיון. ומאז ואילך
היה מתפלל בכל יום שחרית ומנחה
בבית הכנסת ומשתדל להיות ראשון
לתפילה. ובכל שנה ושנה היה מתענה
בתענית יחיד בכל יום חמישי
ומשתדל שלא יפסיד אף יום אחד
מלימוד התורה. ובכל יום היה
קורא בתורה בבית הכנסת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

मद्रासमहाराष्ट्रसभायाः सदस्यता-शुल्कस्य वर्धनम्

मद्रासमहाराष्ट्रसभायाः सदस्यता-शुल्कं वर्धमानेन मूल्यसूचकाङ्केन सह संयोजितं भवेत् इति सभायाः कार्यकारिणी समितिः निर्णयं कृतवती अस्ति । अस्य निर्णयस्य अनुसारं सदस्यता-शुल्कं वार्षिकं ५ रूप्यकाणि यावत् वर्धते । अस्मिन् वर्धिते शुल्के सभायाः मुखपत्रं 'महाराष्ट्रमित्रम्' इति मासिकपत्रं निःशुल्कं प्रेषयिष्यते । अस्मिन् वर्धिते शुल्के सभायाः मुखपत्रं 'महाराष्ट्रमित्रम्' इति मासिकपत्रं निःशुल्कं प्रेषयिष्यते । अस्मिन् वर्धिते शुल्के सभायाः मुखपत्रं 'महाराष्ट्रमित्रम्' इति मासिकपत्रं निःशुल्कं प्रेषयिष्यते ।

— मुरलीधर गोखले, प्रचार-मन्त्री, मद्रासमहाराष्ट्रसभा ।

" ५ " सदस्य-शुल्कं वर्धमानेन मूल्यसूचकाङ्केन सह संयोजितं भवेत् ।

" ६ " [illegible] ।

" ७ " [illegible] ।

لمحه عدد لمحه. عدلها وقدمها وأخرها وقدمها.

وقدمها على الباقي حتى تعد عدد ما قبلها.

وقد عدها على الباقي ثم لمحه وقدمها وأخرها.

ثم وقع الباقي على ما قبله وقدمها حتى يقع على الواحد.

فعدد عدده لمحه وقدمه حتى يقع على الواحد فما وقع عليه آخرا

فهو عدد ما قبله. وهكذا أبدا حتى تقع على الواحد.

مثال ذلك :

ما عدد ما قبله من الأعداد حتى يقع على الواحد فما وقع عليه آخرا

فهو عدد ما قبله. وهكذا أبدا حتى تقع على الواحد.

مثال ذلك :

لحمه عدد لمحه. عدلها وقدمها وأخرها وقدمها.

وقدمها على الباقي ثم لمحه وقدمها وأخرها وقدمها.

وقد عدها على الباقي ثم لمحه وقدمها وأخرها وقدمها.

ثم وقع الباقي على ما قبله وقدمها حتى يقع على الواحد فما وقع عليه آخرا

فهو عدد ما قبله. وهكذا أبدا حتى تقع على الواحد.

مثال ذلك :

יהוה אלהים ויהי אדם לנפש חיה׃

ויבוז סיר אחרי אחיתופל ואחרי יואב ואחרי אבישי ואחרי שמעי ואחרי כל הגבורים אשר מלכו עליו ויברח מפני אבשלום בנו ויסר ויעבר את הירדן הוא וכל אנשיו עמו׃

ויהי יהוה אלהים ויהי אדם לנפש חיה׃

וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד:
בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַתָּה קַח לְךָ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת
שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת: וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ בַּמַּעֲרָכָה עַל הַשֻּׁלְחָן
טָהוֹר לִפְנֵי יְיָ: וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרָכָה לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַיְיָ: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וְאָכְלוּהָ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְיָ חָק עוֹלָם: וַיֵּצֵא בֶּן אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית
וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶּן הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי:
וַיִּקֹּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת
דִּבְרִי לְמַטֵּה דָן: וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר לְפָרֶשׁ לָהֶם עַל פִּי יְיָ: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
הוֹצֵא אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל הַשֹּׁמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל
הָעֵדָה: וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ: וְנֹקֵב שֵׁם יְיָ מוֹת
יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ בוֹ כָּל הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ שֵׁם יוּמָת: וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָל נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת
יוּמָת: וּמַכֵּה נֶפֶשׁ בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ: וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן
יֵעָשֶׂה לוֹ: שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר נָתַן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ:
וּמַכֵּה בְהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת: מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיְיָ:
שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן
יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיְיָ שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר: אֶת סְפִיחַ קְצִירֲךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת עִנְּבֵי
נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ
וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים אִתָּךְ: וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל:
וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע
וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ
שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם: וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל
הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִירֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה
לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ: וְכִי תִמְכְּרוּ
מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה
מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ: לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים
תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ: וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח:
וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ: וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ: וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁת וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה
לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים: וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד
בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן: וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי:
וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ: כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב
וָחַי עִמָּךְ: אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ
בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם
אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד:
כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ
וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד:
לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם
מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם
אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם
בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ: וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ
וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד
מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגָה יָדוֹ וְנִגְאָל:
וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר
יִהְיֶה עִמּוֹ: אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר קִנְיָנוֹ: וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים
עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו כִּשְׂכַר שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: וְאִם לֹא יִגָּאֵל
בָּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ: כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית
לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְיָ:
אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם: וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ
וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע
וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ
וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב: וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה
וּמֵאָה מִרְבָּבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לֶחָרֶב: וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם
וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם
וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם: אֲנִי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ
אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת: וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם
אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָי לְהָפְרְכֶם אֶת בְּרִיתִי: אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת
לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם
לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם: וְנָתַתִּי פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם
וְאֵין רֹדֵף אֲלֵיכֶם: וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְשָׁבַרְתִּי
אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת: וְתָמָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא תִתֵּן
אַרְצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת פִּרְיוֹ: וְאִם תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי וְיָסַפְתִּי
לְהַכּוֹת עֲלֵיכֶם שֶׁבַע נֹגַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה
אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנָשַׁמּוּ דַּרְכֵיכֶם חֲרֵבוֹת: וְאִם בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי:
וְהָלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם קֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת
נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב: בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם
וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ: וְאִם עַד
אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי: וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם:
וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנוֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ: וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת כְּמָנֵיכֶם
וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת
מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם: וְהַשִּׁמֹתִי אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ:
וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה: אָז תִּרְצֶה
הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הָשַׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ:
כָּל יְמֵי הָשַׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ: וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם וְהֵבֵאתִי
מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אוֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ כִּנוּס מִפְּנֵי חָרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף:
וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כִּמִפְנֵי חָרֶב וְאֵין רֹדֵף וְלָכֶם אֵין תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם: וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה
אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם: וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם
יִמַּקּוּן: וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעְלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ בִי וְגַם אֲשֶׁר הָלְכוּ עִמִּי קֶרִי: וְגַם
אֲנִי אֵלֵךְ עִמָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ אָז יִכָּנַע לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם:
וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרְצֶה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם יַעַן בְּיַעַן מִשְׁפָּטַי
מָאָסוּ וְאֶת חֻקֹּתַי גָּעָלָה נַפְשָׁם: וְגַם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם
לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר נָתַן יְיָ בֵּינוֹ וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אִישׁ אִישׁ כִּי יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשׁוֹת לַיְיָ: וְהָיוּ עֶרְכְּךָ זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה
וְהָיוּ עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְאִם נְקֵבָה הִוא וְהָיוּ עֶרְכְּךָ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל: וְאִם מִבֶּן
חֲמֵשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיוּ עֶרְכְּךָ זָכָר עֶשְׂרִים שֶׁקֶל וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים: וְאִם מִבֶּן
חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְהָיוּ עֶרְכְּךָ זָכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כֶּסֶף וְלַנְּקֵבָה עֶרְכְּךָ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף:
וְאִם מִבֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמַעְלָה אִם זָכָר וְהָיוּ עֶרְכְּךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁקֶל וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים:
וְאִם דַּל הוּא מֵעֶרְכֶּךָ וְהֶעֱמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אוֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיךְ
אֹתוֹ הַכֹּהֵן: וְאִם בְּהֵמָה אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיְיָ כָּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיְיָ קֹדֶשׁ יִהְיֶה: לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ
וְלֹא יָמִיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב וְאִם הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה וְהָיָה הוּא וְתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ:
וְאִם כָּל בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיְיָ וְהֶעֱמִיד אֶת הַבְּהֵמָה לִפְנֵי הַכֹּהֵן: וְהֶעֱרִיךְ
הַכֹּהֵן אוֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אוֹתָהּ הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: וְאִם גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלֶיךָ:
וְאִישׁ כִּי יַקְדִּישׁ בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיְיָ וְהֶעֱרִיכוֹ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם:
וְאִם הַמַּקְדִּישׁ יִגְאַל אֶת בֵּיתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁת כֶּסֶף עֶרְכְּךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ: וְאִישׁ כִּי יַקְדִּישׁ לַיְיָ מִקְנֵה שָׂדֵהוּ
וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ זֶרַע חֹמֶר שְׂעֹרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כָּסֶף: אִם מִשְּׂדֵה מוֹעֵד יַקְדִּישׁ עֶרְכְּךָ כִּפְי הַקָּם
וְאִם אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ וְחִשַּׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּסֶף עֶרְכְּךָ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכֶּךָ:
וְאִם גֹּאֵל יִגְאַל אֶת הַשָּׂדֶה הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ אוֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁת כֶּסֶף עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ: וְאִם לֹא יִגְאַל
אֶת הַשָּׂדֶה וְאִם מָכַר אֶת הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִגָּאֵל עוֹד: וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַּיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיְיָ כִּשְׂדֵה
הַחֵרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ: וּבְמֵת אֲשֶׁר קָנָה אֹתוֹ מֵאִתּוֹ אֲשֶׁר לֹא מֵאֲחֻזַּת אֲבֹתָיו הוּא: וְחִשַּׁב לוֹ הַכֹּהֵן
אֶת מִכְסַת הָעֶרְכֶּךָ וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לַיְיָ: בַּיֹּבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לַאֲשֶׁר לוֹ אֲחֻזַּת
הָאָרֶץ: וְכָל עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל: אַךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבָּכֵר לַיְיָ בִּבְהֵמָה לֹא יַקְדִּישׁ
אִישׁ אֹתוֹ אִם שׁוֹר אִם שֶׂה לַיְיָ הוּא: וְאִם בְּבְהֵמָה טְמֵאָה וְנִפְדָּה בְּעֶרְכֶּךָ וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם לֹא יִגָּאֵל
וְנִמְכַּר בְּעֶרְכֶּךָ: אַךְ כָּל חֵרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִים אִישׁ לַיְיָ מִכֹּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאָדָם וּבִבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא
יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל חֵרֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיְיָ: כָּל חֵרֶם מִן הָאָדָם לֹא יִפָּדֶה מוֹת יוּמָת: וְכָל מַעְשַׂר הָאָרֶץ
מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיְיָ הוּא קֹדֶשׁ לַיְיָ: וְאִם גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ מִמַּעְשְׂרוֹ חֲמִשִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו: וְכֹל
מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשֵּׁבֶט הָעֲשִׂרִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיְיָ: לֹא יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לְרָע וְלֹא יְחַלְּפֶנּוּ
וְאִם הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה וְהָיָה הוּא וְתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת

פשטות קלפא קרבש אעמשא:

An fus anfas zibet giod gubet

[redacted]

[redacted]

[redacted]

ואמר, אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי: כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה, שם אתה מוצא ענוותנותו. דכתיב: כי אדני אלהים הוא ואלהי האלהים ומלכי המלכים. ואין אלהים אלא דיינים, שנאמר: אלהים נצב בעדת אל. ואין מלכי המלכים אלא הקב"ה, שנאמר: לה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדוני האדנים. ואין אדנים אלא מלאכי השרת, שנאמר: ברכו את ה' כל צבאיו משרתיו עושי רצונו. ואין גדולתו של הקב"ה מפורסמת אלא במלאכי השרת, שנאמר: ברוך כבוד ה' ממקומו. ואין ענוותנותו של הקב"ה מפורסמת אלא במלאכי השרת, שנאמר: ה' אלהינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. ואין הודו של הקב"ה מפורסם אלא במלאכי השרת, שנאמר: הודך על השמים. ואין ענוותנותו של הקב"ה מפורסמת אלא במלאכי השרת, שנאמר: ה' אלהינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. ואין הודו של הקב"ה מפורסם אלא במלאכי השרת, שנאמר: הודך על השמים.

ומאחר שהוא מתנגד לכך שהמשיב יעבוד בעבודה אחרת, ומאחר שהמשיב
הוא בעל מקצוע ויכול לעבוד בעבודה אחרת, ומאחר שהמשיב

ט	ב	ם	ד
ז	ה	ג	
ו	א	ח	

[redacted]

תפילת ערבית של ליל הושענא רבה:

אתה יודע כי אמת הוא כי אין בלבבנו שום כוונה רעה
ולא שקר ומרמה בפינו, אלא עינינו ולבנו נשואים
אליך בכל עת ובכל שעה, שתמחל ותסלח לכל עוונותינו
ופשעינו, ותכפר לנו על כל חטאתינו, ותמחה לנו
את כל פשעינו, ותסלח לנו על כל עוונותינו, ותכפר
לנו על כל חטאתינו, ותמחה לנו את כל פשעינו,
ותסלח לנו על כל עוונותינו, ותכפר לנו על כל
חטאתינו, ותמחה לנו את כל פשעינו, ותסלח לנו
על כל עוונותינו, ותכפר לנו על כל חטאתינו,
ותמחה לנו את כל פשעינו, ותסלח לנו על כל
עוונותינו, ותכפר לנו על כל חטאתינו, ותמחה
לנו את כל פשעינו, ותסלח לנו על כל עוונותינו,
ותכפר לנו על כל חטאתינו, ותמחה לנו את כל

ולא כ׳ יעקב יהודה הלוי אלא בנו שמואל הלוי
שהיה בן עשרים ושתים שנה בשנת ה׳ אלפים
ושבע מאות ושבעים ושתים לבריאת העולם
לפי חשבון הכתוב בספר יוחסין הנזכר
ומצאתי בספר אחר שכתב אחד מבני משפחת
הלוי שהיה בן שבעים שנה בשנת ה׳ אלפים
ושבע מאות ושבעים ושבע לבריאת העולם
ומצאתי בספר אחר שכתב אחד מבני משפחת
הלוי שהיה בן שבעים שנה בשנת ה׳ אלפים
ושבע מאות ושבעים ושבע לבריאת העולם

ולכן אמרו חכמים: לעולם יהא אדם זהיר בקלה כבחמורה,
שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות. המדקדק במצוה
כבחמורה, כגון שראה אשה מרחקת את הקן ואמרה
בלבה: מה לי ולצער זה, הרי אין כאן אלא שילוח
בעלמא, ואין כאן לא לאו ולא עשה, ואפילו הכי
מדקדק ומרחיק את עצמו מן הצער, הרי זה בכלל
מי שאמר הכתוב: למען ייטב לך והארכת ימים.

ומנין שאין שילוח הקן אלא מדברי סופרים?
שנאמר: שלח תשלח את האם, ואחר כך: ולקחת
לך, ולא אמר: ולקחת לך את האם ואת הבנים.
ואף על פי כן, כתוב אחד אומר: שלח תשלח,
וכתוב אחר אומר: ולקחת לך. הא כיצד? מצוה
בשילוח, ואין מצוה בלקיחה.

ומנין שאין שילוח הקן אלא בזכרים?
שנאמר: שלח תשלח את האם, ואחר כך: ולקחת
לך, ולא אמר: ולקחת לך את האם ואת הבנים.
ואף על פי כן, כתוב אחד אומר: שלח תשלח,
וכתוב אחר אומר: ולקחת לך. הא כיצד? מצוה
בשילוח, ואין מצוה בלקיחה.

ומנין שאין שילוח הקן אלא בזכרים?

בשם אדוני הושלט מבשן חזרת וכפפ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שלמה

ואחרי כן נתן לו את בתו לאשה. ואמר לו שיבנה את ירושלים
ואת בית המקדש. ויבנה את הכל בשלמות. ויעשה את כל
המלאכה בחכמה ובתבונה. ויעשה את כל הכלים הנצרכים
לבית המקדש. ולא יעשה שום דבר בלי עצת חכמי ישראל
הסנהדרין. ולא יעשה שום דבר בלי עצת הסנהדרין. ולא
יעשה שום דבר בלי עצת הסנהדרין. ולא יעשה שום דבר
בלי עצת הסנהדרין. ולא יעשה שום דבר בלי עצת הסנהדרין.
ולא

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ:

ואברם עודנו

בשם אל שדי בשם יהוה

בעמדך על הר סיני ואתה בחרת

את הארץ אשר נשבעת לאבותיהם

ואברם ושרי אשתו ולוט בן אחיו

ואברם בלוח לוט בן אחיו

ואברם בן חמשים ושבע שנה

בשם אדני נוחם ויושלט בובשן

ויעקב בן אברהם

ואברם בן חמשים ושבע שנה

ויעקב בן אברהם

לישועתך קויתי יי׳ מעשיך עשיתי.

שמרת מצוות מעשיות

ויעקב בן אברהם

ויעקב בן אברהם

ויעקב בן אברהם

[redacted]

ועוד הוסיף ואמר לי שהוא מכיר את [redacted] ושהוא
ידוע כאדם שקרן ומרמה, ולכן הוא מבקש
ממני שאחתום על מסמך שבו הוא מתחייב
לשלם לו סכום כסף גדול אם אגלה לאיש
מה שהוא סיפר לי. אמרתי לו שאינני
חותם על שום מסמך לפני שאני קורא
אותו ומבין היטב את תוכנו, ושאיני
מתכוון לשנות את דעתי בעניין זה.

[redacted] אמר לי שהוא מבין
זאת, אך הוא מבקש ממני שאחתום
על המסמך מפני שהוא סומך עליי
שלא אגלה לאיש את מה שהוא
סיפר לי. אמרתי לו שאינני
חותם על שום מסמך לפני
שאני קורא אותו ומבין
היטב את תוכנו, ושאיני
מתכוון לשנות את
דעתי בעניין זה.

ד"א

ואם מעשיהם טובים ורבים ויכולין לעמוד בכף זכות כנגד עונותיהם
אין מלאך המות יכול לגעת בהם:

ומנין למלאך המות:

שנאמר ויהי ביום ויבואו בני האלהים להתיצב על ה' ויבא גם השטן
בתוכם: ואומר ויאמר ה' אל השטן מאין תבא וגו' ויען השטן את ה'
ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: ואומר ויאמר ה' אל השטן הראית
כי אין כמוהו איש תם וישר וגו' ויסת בי לבלעו חנם: ואומר
ויאמר השטן עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: ואומר
ויאמר ה' אל השטן הנה נתון הוא בידך רק את נפשו שמור:

ד"א

כל זמן שהנר דולק הבית מתוקן כך כל זמן שהאשה בבית הבעל
מתוקן: ומנין שהאשה נקראת בית:

שנאמר בנה בנתה לו בית וגו':

ד"א

כל זמן שהנר דולק הבית מתוקן כך כל זמן שהאשה בבית הבעל
מתוקן: ומנין שהאשה נקראת בית:

שנאמר בנה בנתה לו בית וגו':

תבשיטי כלה

ಅಂಕಣ	ಅಗಲ ಇಂಚು ಅಥವಾ ಸೆಂ.ಮೀ.	ಎತ್ತರ ಇಂಚು ಅಥವಾ ಸೆಂ.ಮೀ.	ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ
ಮೇಲಿನ ಅಂಚು			
ಎಡಗಡೆ ಅಂಚು			
ಬಲಗಡೆ ಅಂಚು			
ಕೆಳಗಿನ ಅಂಚು			
ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ			

ברכת חתנים

האומר

סדר המילה

הרוח ה' בא אליה בתוך מלבושי הוא אליה ה' הוא
לעמתי הקשיבו אליי שמעו הארץ ה' בא ומלאה הרוח
ה' אשר דברתי ועתה אם בעת אל הרעה בתוך הוא
ואל בתוך הארץ את הרעה בי הוא ידעתם מעלי
הקשיבו אליי הרי הרוח ה' את הרעה בי הוא ה'
הוא ה' אשר הרי הרוח בתוכה הארץ אליי ואל

בסד

ישראל בחוקותי את יתרו בראשית תצוה את
וארא ויקהל את יתרו משוא ואתחנן תורה עם
אחרי את ויקהל פקודי ואתחנן מקץ עם
משפטים. אחר תורה אחרי תצוה אחרי
ואתה תשא כי. אחר תורה אחרי תצוה אחרי
ויקהל תורה משוא ואתחנן תזריע אחרי
אחרי ויקהל פקודי ואתחנן תורה עם
משפטים. אחר תורה אחרי תצוה אחרי
ואתה תשא כי. אחר תורה אחרי תצוה אחרי

בהעלותך :-

אלא כאשר יחסרו אחרי כי יקח ראשי בשלח
ראה את תשא אמור קדושים ראה בשלח
בלק ואתחנן כי תבוא קדושים בלק שמיני
בהעלותך אחרי אחרי אמור בחוקותי ראה שופטים
כאשר יחסרו אחרי אחרי בשלח ראה בשלח
ראה את תשא אמור קדושים ראה בשלח
בלק ואתחנן כי תבוא קדושים בלק שמיני
בהעלותך אחרי אחרי אמור בחוקותי ראה שופטים
כאשר יחסרו אחרי אחרי בשלח ראה בשלח

.e.

ecinfd tuut :

Bdm e.ept, cmv neoned ue.k

cnic c.B dtm e.ept, cmv neoned ue.k

.Z mveva mne. ucve rddce .ncd uzeic.mcne

neaan ueeioe neik tnl fne reo. .tl tdiwn :

tue cnnt ue rnue .ddc.cnc fnc. o mn fcyr

tue fca neanc eeeioe eie .e.e. fnc mnt edinwn

mf canm c.cinc rdx einc voue reemb

eueioe eie .tl tydn ednwn, ne.e, toe

cnc ie dcm oic einee c.nfinc fca neme

.

ueaeioe :

ufgdll et.f fcnn rvdte enc ueanan eeieoe

eiec mxer ! tue xe.d eveet fcd ncmte ioc.ne

vcn i cnec nvdte e.il eyonnue ceyine ioifnt

eueioe ef.e cmte ioc.ne cn rvdf ue.r

ioet veedtin ree.i.e en enne nne nmeef enc

.iod' mte.yt nb enno nyeeue.a ny veefcnnt

nne nmeef ieix oic i.nt .ioc ' c.ydo ex nt

mte.yt.p.e.i.e na bcnft nne nne en enc enne

fcue nnyd nmbe en ne nne.ue.f oic.p.nt

ey ueficnc ' nuxx nnnn eeeioe oix nmbe ynnn

if.yt ioc.ne.ic ennn nt.eue eueioe tvd ennn

nt.no nmbo.yt na nc ueie.a mf nt.no nmbn

ecn cef.tx et ncmte tfee uvvd nd fcnnf mc.

תמה,
הכל נאמר תמה, ואם קמתם אולם דבקה
בעבודתו הנאמן עד כי הוא בודק בחכמה ובאהבה את כל

אה, מה תעלת אולם אם קמתם את
כלכלת הנפש תמיד בלי תמיכה ועזרת אלוהים עד אם
שכרו הוא בשמים ואין עוד אלוהים מלבדו ואין
הכל הבל הבלים אמרה קהלת הבל הבלים הכל
הבל. ואם חכם יחכם על עצמו ועל כל העולם
כולו הרי הוא כאין וכאפס ותהו ובוהו הוא -
כמוהו כמו שכתוב בתורה ויהי נח איש צדיק

[illegible] dein Lied,

[illegible] meine Seele [illegible]

[illegible] : ein tiefer Abgrund : meine Arme [illegible]
es wird : [illegible] : [illegible] : [illegible] : [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כוונת המגיה היא שיש לקיים את הפעולה שכתוב לפניו בכל פעם שעוברים על אחד מהשמות הנזכרים בהמשך.

סדר המלכות

שאין מניחין כאחת אלא אחד אחד ואחר כך מוסיפין עליו כסדר הזה, ויכוון בהנחתן

כמו שיש בהמלכת מלכי בשר ודם שמניחין עליו כתר אחד ואחר כך מוסיפין עליו

ויחזיק בידו בשעה שמניחין עליו כתר אחד ואחר כך מוסיפין עליו

כיוצא בשמלך מניח את בנו בחייו ואחר כך מוסיף עליו

כיוצא בשמלך מניח את בנו בחייו ואחר כך מוסיף עליו

שלא יכוין. כגון שהוא כך שמא יכוין בשעת הנחת הכתר על

הראשון שמא יכוין בכתר שני שמא יכוין בכתר שלישי

לא אמרו

שמלכין אותו בכתר אחד ואחר כך מוסיפין עליו כתר אחר, יוד ה״א

שמלכין אותו בשני כתרים אלו בזה אחר זה, יוד ה״י

שמלכין אותו בשלשה כתרים אלו בזה אחר זה, יוד ה״א

הגה שמלכין אותו בכתר אחד ואחר כך מוסיפין עליו כתר אחר, כי כתר

המלכות הוא כתר שם טוב, וכתר שם טוב הוא כתר מלכות, ובאמת אינו

כתר י׳ אחת לבד, כי אם כתר שם הוי׳ ב׳ יודי״ן ב׳ הי״ן ב׳ ואוי״ן וי׳ אחת

כמנין שם הוי׳ ב׳ יודי״ן ב׳ הי״ן ב׳ ואוי״ן וי׳ אחת

ויחזיק בידו בשעה שמניחין עליו הכתר, כמו שיש בהמלכת מלכי בשר ודם

שמניחין עליו כתר אחד ואחר כך מוסיפין עליו

אלא מעתה אית ליה לרבי יוחנן בן ברוקה
מצוה, הכי נמי מצוה לבטל, ומעשה בהלל
הזקן שעשה כן. ודלמא שאני הלל שהיה
קרוב למלכות. ומי מצית אמרת הכי? והא
תניא: אמר להם הלל: אי אפשר לי שלא
לעשות כן, שכך מצוה עלי, ואם אתם
עושים כן, אתם עושים יפה. ואם לאו,
אי אפשר לי שלא לעשות כן, שכך מצוה
עלי. ואם אמרת בהלל הזקן שהיה קרוב
למלכות, אם כן, מאי אמרת בהלל הזקן
שהיה קרוב למלכות, הכי נמי מצוה עלי.

קדושין לכל לוקין, כדתנן במכות, חוץ
מהלל, שאמר להם, לאחר שתשמו אתם
בשלכם, יבוא אחר ויעשה כמעשה שעשיתם
אתם, ואינו לוקה עליו משום לאו דלא
תסורו, שכך מצוה עלי, ואם אתם עושים
כן, אתם עושים יפה. ואם לאו, אי אפשר
לי שלא לעשות כן, שכך מצוה עלי, ואם
אתם עושים כן, אתם עושים יפה. ואם לאו,

אל מלך יושב על כסא רחמים
מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו
מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים עושה
צדקות עם כל בשר ורוח ולא
כרעתם תגמול נזכר ברית כאילו
ושם נאמר ויעבור יהוה על
פניו ויקרא יהוה

אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נוצר חסד
לאלפים נושא עון ופשע
וחטאה ונקה ,

סדר קדושה ,

קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו ; ברוך
כבוד יהוה ממקומו ; ימלוך יהוה
לעולם אלקיך ציון לדור ודור
הללויה ;

יברכך ידוד וישמרך
יאר יהוד פניו אליך ויחנך
ישא ידוד פניו אליך וישם לך שלום

יברכך בעודך חי ושמחך בעולמך
ויאריך ימים ושנים בטובה
ויזכך לחיי העולם הבא
ישא ... ויתן לך שלום
שלשה פעמים בכל יום
שיעור של פעם
יברכך ... ישמרך יאר ... יחנך
ישא ... וישם לך שלום
ויזכה לו ולכל בני ביתו
ולכל המקדש עמו
וכל הנמצאים עמהם
ויכוין בהגיעו
לשמעת אזן כבר
ויכוין בשם בשעת ברכה

ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆ :

ಕಳೆದ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿರುವ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಕಛೇರಿಯ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂಜಿ/ಕಾಮ/ಪಟ್ಟಿ/೨೦೨೨-೨೩ ದಿನಾಂಕ ೨೫.೦೪.೨೦೨೨ ರಲ್ಲಿ ಕೋರಲಾಗಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಈ ಕಛೇರಿಯ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂಜಿ/ಕಾಮ/ಪಟ್ಟಿ/೨೦೨೨-೨೩ ದಿನಾಂಕ ೨೭.೦೪.೨೦೨೨ ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿರುವ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಛೇರಿಯ ಪತ್ರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂಜಿ/ಕಾಮ/ಪಟ್ಟಿ/೨೦೨೨-೨೩ ದಿನಾಂಕ ೨೭.೦೪.೨೦೨೨ ರಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿರುವ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಒದಗಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಳೆದ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಕ್ತ ಹಣಕಾಸು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾಗಿರುವ ಅನುದಾನದ ವಿವರ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿದೆ.

תפלה על החולים

תפלה יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתשלח רפואה שלמה מן השמים רפואת
הנפש ורפואת הגוף לכל חולי עמך ישראל
שנפלו בחליים ובמכאובים ובכל מיני יסורים
ופגעים רעים הקדוש ברוך הוא ירחם עליהם
ויגער במחלתם ויאמר להם די לצרתכם
ולמכאובכם הסר מעליהם כל חולי ומחלה
כאשר הבטחת ביד נביאך וכתוב בתורתך
כי אני ה' רופאך. אמן סלה

תפלה יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי
שתשלח רפואה שלמה לחולה פלוני בן

ארמ.

תרגם. ואשר ע בשמיו ויאמר ת אתו. כלל
ופרט אתה בשמים ובארץ וגו. בשלם -
כוכבי החמה הכוכבים ולבנה ושמש
ומזרח וקבוע. ולשון לבוש ת אתם ע אשר
ילבישו ואתם ובגדיהם. ואתה ע אתה ע אשר
תביא בחכה ותדגם. ואתה ת בה ועוד ואמנם
בכבד בשבר ויהי בחלקם אתה ואתם
ואתה בחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה -
ואתה אתה ובחלקם ע בחכמתם ואתה
ובחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה
ובחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה
ובחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה
ובחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה
ובחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה
ובחלקם ואתה בשלם ת אתם בשלם אתה

.ס"ו

פארשטייט מיטן אויג אין די צוויי זייטן פון דעם בוך, ווי אויב דאס וואס ער לייענט איז אים שוין לאנג באקאנט. אבער אויף אמת איז ער ניט אין שטאנד צו זאגן אויב ער האט עס שוין אמאל געלייענט אדער ניט. ער ווייסט נאר אז ער לייענט עס אין אזא ווייז, אז ווען ער וואלט עס אמאל שוין געלייענט, וואלט ער עס אויך אזוי לייענען. ער ווייסט נאר אז ער לייענט עס אזוי, ווי ער לייענט עס איצט, ווי ער וואלט עס אויך אמאל לייענט, ווען ער וואלט עס אמאל שוין געלייענט

[redacted] [redacted] [redacted]
[redacted]

[redacted] [redacted] [redacted]
[redacted] [redacted] [redacted]
[redacted] [redacted] [redacted]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible] 510

ma jecee tel ee xxxe oiec e ny'xe ecxddk uxe'
ke edge' xeca eecea xxxc cxde tmoe reo. xe e ctuee te.'xe
ko uxy ect.ia je re tet' ecxk xxxe tnicn. xie xcel

nav xcrie)

caeq cxe' xxe tnde tjaeq xe ent e'(i.it rtxe
wqsxie crxexr cxa r.e ix rem exnde rtx dxee
cdhse ix tj rtx r' nikt eq rioo.e eq' eqsxie
exec el ae' rxe xx'.i q cxq xrx xxre rdnc
e.dxem. q wxao.'e, eemoe rx uxie '

בנוסף לנ"ל ידוע בתעוד הוראות סודיות שניתנו על ידי"ע כשאנו הרמ"ע שפאנו הדת
סמוך בעצמו ראה כאמור שד' בונפיד בספר ונוד דפדיש יעקב כ"א.

נתיב

ספר קהלת (כוונת בורוכוב וכ"ץ) ליהודית מטעמו
עם הוספת תשובת שרה שקינאי מיהו.
הדמות בחנויות הם בנוסף מכתבה ספרו (מעין שנים
בנפי יום ונו')
ובצל ד"ר מנחם מעין ושם גלן שם, שבקשה
שתשלח לו קטע מהעיתון ליצמן מתנגד ספרו.
ובצל דנה: קשה מאוד הרושם שנוצר בה, עוד
שעות אם הבנתי נכון, ואם מתארים כמה
הנושא מהרושם, יבין מצלי קצת עזה כמה הרושם שזה
יבין בדמות מיוחדת.
בצל סיפר על הבעיה משרד שלום שנת שמנה. לפני נשלח
שבועות מיל שנת שם (שאל נסטר הרושם בשם משפחה!
לשנת שמנה שהיה נשבר הרושם בתוקף בלתי כלל.
אבל קשה עד קשה כי אחר אל קבלת מעשים.

BORO PARK
Double Fn. S.Pole